

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0381 van 26 september 2012
in de zaak 1112/0363/A/4/0385

In zake: de bvba [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

het college van burgemeester en schepenen van de **stad BRUGGE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoon LUST en Jelle SNAUWAERT
kantoor houdende te 8310 Assebroek-Brugge, Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 januari 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling West-Vlaanderen van 12 december 2011 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het oprichten van twee windturbines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Aloïs PEETERS die loco advocaat Yves FRANCOIS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jelle SNAUWAERT die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE verzoekt met een aangetekende brief van 26 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 16 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 6 januari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van twee windturbines”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in een gebied voor milieubelastende industrieën.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge’, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. De percelen bevinden zich binnen een deelprojectgebied dat in artikel 5 van het voormeld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan wordt beschreven als een gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven op de watergebonden terreinen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 maart 2009 tot en met 31 maart 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De Port Authority Zeebrugge/ MBZ verleent op 3 februari 2009 een ongunstig advies, waarin wordt gesteld dat het bestaande windturbinepark zal worden voorzien van nieuwe of aangepaste windmolens en dat het derhalve onmogelijk is een advies uit te brengen.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, afdeling Onroerend Erfgoed, cel Archeologie verleent op 23 februari 2009 een gunstig advies onder de voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het decreet houdende bescherming van het Archeologisch Patrimonium van 30 juni 1993.

Het instituut voor Natuur- en Bosonderzoek verleent op 23 februari 2009 een gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 26 februari 2009 een gunstig advies.

Het departement Mobiliteit en Openbare Werken, afdeling Maritieme Toegang verleent op 26 februari 2009 een gunstig advies.

Het Ministerie van Landsverdediging, divisie Infrastructuur verleent op 14 april 2009 een gunstig advies, voor zover de windturbines worden voorzien van een dag- en nachtbebakking in overeenkomst met de circulaire in referte 3.

Het Vlaams Energieagentschap verleent op 27 april 2009 een gunstig advies.

De FOD Mobiliteit en Vervoer verleent op 9 juli 2009 een gunstig advies onder de voorwaarde dat de windturbines bebakend worden.

Op 22 februari 2010 wordt aan de verzoekende partij een milieuvergunning voor het project verleend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op een ongekende datum een ongunstig advies waarin onder meer het volgende wordt overwogen:

“ ...

Afweging van de goede ruimtelijke ordening:

Met de bestaande projecten is effectief een nieuw landschapsbeeld en, zeker met het eerste project langs het ■■■■, een sterke beeldvorming gecreëerd over milieuvriendelijke energieproductie én de landschappelijke meerwaarde. De industriële omgeving kreeg een verzachtende en regelende inkleding waarbij het kanaallandschap versterkt werd. Het project diende trouwens als voorbeeldige trekker voor verdere projecten in Vlaanderen. Het voorstel van ■■■■ bvba houdt te weinig rekening met deze projecten en vermeldt deze nauwelijks in de toegevoegde lokalisatienota en niet op de bijgevoegde plannen. Daar waar vanop de ring tussen ■■■■ de bestaande turbines zeer aanwezig zijn en het nieuwe project nog meer op de voorgrond treedt, wordt geen fotosimulatie gemaakt.

De locatiekeuze moet op basis van de verder beschreven afwegingselementen worden gemotiveerd en onderbouwd in een lokalisatienota die bij de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning is gevoegd waarin de effecten op grondgebruik, wonen, landbouw, bedrijventerreinen, zeehavengebieden, sport en recreatie, landschap,

geluidsimpact, slagschaduw — lichtreflecties, veiligheid, natuur, MER-plicht en luchtvaart onderzocht worden.

De lokalisatienota geeft geenszins een visie op het toekomstige en duurzame ruimtegebruik en is onnauwkeurig en zelfs fout bij het negeren van de in de onmiddellijke omgeving aanwezige bewoonde woningen.

De impact op landschap wordt ernstig onderschat en de opstelling wordt onvoldoende afgewogen ten opzichte van de binnenstad en de reeds aanwezige projecten ten noorden.

De internationale norm voor slagschaduw (30uur slagschaduw/jaar) wordt zeer dicht benaderd (27 uur) zodat een meer doorgedreven onderzoek gewenst is.

Wat de geluidsimpact betreft blijft de lokalisatienota de aanwezigheid van woningen in de onmiddellijke omgeving ontkennen en blijft hierdoor in ruime mate onvolledig. Uit niets blijkt de medewerking van een erkend milieudeskundige.

Uit het advies van de dienst leefmilieu blijkt dat ook het onderzoek van het aspect veiligheid te veel nalatigheden vertoont om als deskundig aanvaard te worden.

In bijlage is het voorlopig positief advies van INBO (Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek gevoegd.

In de lokalisatienota wordt gesteld: “aangezien de totale hoogte onder de 150 m blijft stellen wij voor om zoals aangegeven geen afbakening te voorzien”.

Deze interpretatie van “CIR-GDF 03 circulaire afbakening van hindernissen” zal moeten bevestigd worden door een advies van de “Federale Overheidsdienst Mobiliteit & Verkeer Directoraat-generaal Luchtvaart Directie Luchtruim en Luchthavens “.

Gezien de hoogste top van de turbines op 152 m komen is afbakening (kleur en lichtsignalen) zeker niet ongewoon en dit zal het storende t.o.v. de binnenstad beklemtonen en het project zal zich nog verder distantiëren van de bestaande projecten.

De lokalisatienota is inhoudelijk ondermaats en niet correct.

Voor het project langs het [REDACTED] wordt gezocht naar het vervangen van de nu reeds verouderde turbines. Voor de inplanting van nieuwe turbines in de omgeving van ‘Brugge haven’ moet in eerste instantie onderzocht worden of bij dit nieuwe project kan aangesloten worden. Dit lijkt dan ook de enige mogelijkheid voor verdere ontwikkeling.

...

De tussenkomende partij verleent op 26 maart 2010 het volgende advies:

“...Gelet op het verslag van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar nl.:

BESLUIT:

Bovenvermeld verslag van de Gemeentelijk Stedenbouwkundige Ambtenaar wordt bijgetreden.

...

BESLUIT:

Met positief advies naar AHROM sturen:

-Havengebied (ruimtelijk gezien ideale plaats voor windturbines) (omzendbrief).

-Concreet staan 2 windmolens op rechte lijn evenwijdig met de andere windturbines langs de andere kant van de weg.

-Samen een plan indienen lijkt de vrije markt te verstoren aangezien dominante en weinige spelers dan de ruimtelijke ordening bepalen.

-Eenvormigheid en globaal plan is aan te bevelen.

-On shore windturbines zijn (veel meer dan zonnepanelen) rendabel en hebben minder invloed op de kostprijs distributietarief.

-gelet op arrest-positief milieuadvies.

- Geen bezwaren tegen ruimtelijke inplanting.
- Een vergunning kan niet ongunstig worden geadviseerd op basis van toekomstige plannen van derden.
- ...

Het UNESCO Werelderfgoedcentrum verleent op 4 mei 2010 een ongunstig advies. Het wordt als volgt vertaald in de bestreden beslissing:

“ ...

De documentatie die de Belgische autoriteiten bezorgden is heel helder en de voorgestelde turbines zullen zichtbaar zijn vanuit het historische centrum van Brugge dat toegevoegd werd aan de lijst van het Werelderfgoed in 2000.

De verklaring van “Buitengewone Universele Waarde” was niet toegekend op het moment van inschrijving voor het goed maar met in het achterhoofd de beoordeling door ICOMOS van de rechtvaardiging voor de criteria die waren overeengekomen op het moment van de inschrijving van het onderwerp op de Werelderfgoedlijst is het duidelijk dat de waarde van Brugge verbonden is met haar buitengewoon architecturaal geheel dat de totaliteit van haar middeleeuws weefsel en stedelijke structuur weerspiegelt en de manier waarop de historische samenhang zich ontwikkelde door de eeuwen heen, waarbij de gotische bouwstijl deel werd van haar identiteit. Brugge is buitengewoon coherent binnen de omsluiting door de middeleeuwse vesten. De totale vorm van de stad en de ruimte die ze inneemt zijn cruciaal voor een goed begrip van hoe de vorm, bouw en architecturale details van de middeleeuwse stad voortleefden.

De voorgestelde windmolens zouden een vernietigende impact hebben op deze samenhang en de manier waarop de evolutie van de stad verbonden is aan de gotische bouwstijl. Van Brugge kan niet gezegd worden dat zij in haar ontwikkeling een veelvoud van verschillende stijlen weerspiegelt, in tegenstelling tot veel andere steden. Om deze reden is haar coherentie bedreigd door de voorgestelde windmolens, waarvan gesteld kan worden dat deze een potentieel negatieve weerslag kunnen hebben op de integriteit en op de “Buitengewone Universele Waarde” van de stad.

Het Werelderfgoedcentrum gaat akkoord met de evaluatie door ICOMOS en we zouden u dankbaar zijn als u de hierbij ingesloten commentaar aan de bevoegde autoriteiten zou bezorgen en ons op de hoogte wil houden van de opvolging van deze zaak.

...”

De tussenkomende partij verleent op 12 mei 2010 een ongunstig advies voor het gevraagde project, verwijzend naar het ongunstige advies van het UNESCO Werelderfgoedcentrum en het ongunstige advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op 24 juni 2010 wordt een driepartijen-overleg georganiseerd. Het overleg geeft aanleiding tot de opmaak van een visualisatiestudie door de verzoekende partij voor windturbines met 120 m tiphoogte.

De tussenkomende partij verleent op 3 september 2010 op basis van de voorgestelde alternatieve tiphoogte een volgend advies, waarin de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt bijgetreden die stelt dat er nog steeds een te nadrukkelijke aanwezigheid is van de windturbines ten opzichte van de binnenstad en dat het project evenmin aansluit bij de bestaande configuratie.

De verwerende partij beslist op 12 december 2011 de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Bouwplaats.

De aanvraag is (het gewestelijk RUP 'Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge') gelegen in een zone bestemd als een 'gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven op de watergebonden terreinen' waar het opwekken van energie is toegelaten.

De bouwplaats is gelegen ten westen van de [REDACTED] op het schiereiland tussen het [REDACTED] en het [REDACTED]. De turbine 1 komt op 500 à 600m van de oostelijk gelegen wijk [REDACTED], op ca. 650m van de ring en op ca. 400m à 500m van een hotel en het nieuwe sociaal woonproject aan [REDACTED].

Ten noorden van de projectzone, op een afstand van ca. 1400m, bevindt zich het windmolenproject (14 turbines, te vervangen door 11 turbines) langs het [REDACTED]; op ca. 2100m begint het windmolenproject aan de [REDACTED] (7 turbines langs spoorweg).

Aanvraag.

Het betreft hier het bouwen van twee windturbines op de terreinen tussen het [REDACTED]. De masten hebben een ashoogte van 113 m en de wiekdiameter van 82 m (gezaamenlijk maximaal vermogen 6.000 kW).

De masten worden deels in beton en deels in staal uitgevoerd. De funderingsvoet heeft een diameter van 11.00m.

De meest zuidelijke windturbine ligt ca. 600m uit de grens met de binnenstad.

Watertoets

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan Het voorliggende (bouw)project voorziet in het oprichten van 2 windturbines. De werken gaan gepaard met een minimale verharde oppervlakte waarbij het water kan infiltreren in de bodem op eigen terrein en waarbij wordt voldaan aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwater en aan de code van goede praktijk. Bijgevolg kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat er geen significant schadelijke effecten zullen veroorzaakt worden aan het watersysteem.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

De aanvraag bevindt zich binnen de perimeter van het gewestelijk RUP 'Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge' (BVR 19/06/2009) meer bepaald binnen een deelprojectgebied omschreven in art. 5 beschreven als zone ZW5 genaamd 'gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven op de watergebonden terreinen'. Binnen de stedenbouwkundige voorschriften staat uitdrukkelijk vermeld dat er in dit gebied de opwekking van energie is toegelaten.

De aanvraag is dus principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven, gezien het hier gaat om het plaatsen van infrastructuur in functie van het opwekken van energie.

Door de Provincie West-Vlaanderen werd een beleidsvisie “Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen” opgemaakt waarin locaties werden aangeduid waarbinnen het objectief hernieuwbare energie, afkomstig uit windturbines, kan worden ingevuld. Het ganse gebied van de Haven van Zeebrugge is als een prioritair zoekgebied voor de inplanting van windturbines aangeduid. De hier betrokken locatie maakt deel uit van dit havengebied.

Het projectgebied ligt tevens binnen de zoekzone Brugse band in de verstedelijkte zones van de beleidsvisie rond windturbines van de provincie West-Vlaanderen.

Bijgevolg kan gesteld worden dat het om een zone gaat met potenties waar dient gezocht te worden naar een optimale aanwending van het potentieel. Hoewel deze beleidsvisie geen juridisch kader vormt, kan dit toch als leidraad gehanteerd worden bij het zoeken naar een geschikte inplantingsplaats voor windturbines. Het project is bijgevolg gelegen binnen de door de Provincie West-Vlaanderen geselecteerde zoekzones en houdt rekening met de criteria zoals deze geformuleerd werden in de beleidsvisie.

Dergelijk industriegebied heeft een goed windaanbod dat prioritair in aanmerking komt voor de inplanting van windturbines.

Bijgevolg dient de aanvraag getoetst te worden aan de richtlijnen zoals geformuleerd in de omzendbrief “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” van 2006. Hierin wordt als fundamenteel uitgangsprincipe een clustering van windturbines vooropgesteld. Bovendien moet er aansluiting gezocht worden bij grootschalige lijninfrastructuur die reeds een belangrijke ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact heeft en een bijkomende markering kan betekenen.

Hierbij een korte bespreking van de afwegingselementen (zoals opgenomen in de omzendbrief), in functie van de locatiekeuze en inplantingsvorm:

- **ruimtelijk: bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe.**

Bij de ruimtelijke ingreep wordt ernaar gestreefd bijkomende negatieve, storende visuele vervuiling of impact op een gebied of locatie zo veel mogelijk te vermijden of te minimaliseren.

Windturbines zijn verticaal dominerende landschapselementen die best geïntegreerd kunnen worden in een landschap waar reeds grootschalige landschapselementen voorkomen.

In bepaalde omstandigheden kan echter een nieuw landschapsbeeld geschapen worden. Meest opvallend is de verticale verschijningsvorm met een technologische en design-uitstraling in het open landschap.

Met de bestaande projecten gesitueerd in dit havengebied is effectief een nieuw landschapsbeeld en, zeker met het project langs het [REDACTED] (zie rubriek *historiek*), een sterke beeldvorming gecreëerd enerzijds door de lineaire opstelling langs de bestaande infrastructuur en anderzijds door de uniformiteit van de turbines. De industriële omgeving kreeg hierdoor een herkenbare en logische inkleding waarbij het kanaallandschap versterkt werd. Dit project diende trouwens als voorbeeldproject in Vlaanderen. Om dit in de toekomst zo te houden werd op ons initiatief het vervangproject (langs [REDACTED]) gestuurd naar een globale bouwaanvraag voor alle windturbines. Op die manier kan er maximaal gezorgd worden voor uniformiteit zowel qua beeldvorming als qua uitvoeringstermijn.

Het voorstel van [REDACTED] bvba houdt te weinig rekening met deze projecten, inzonder deze langs het [REDACTED], en vermeldt deze nauwelijks in de toegevoegde lokalisatienota en niet op de bijgevoegde plannen. De beoogde inplanting onderbreekt de lineaire opstelling van de windturbines langs het [REDACTED] (ook in vergelijking met het vervangproject: het plaatsen van 11 windturbines ter vervanging/verhoging (masthoogte 85m, rotordiameter 71m) van de bestaande 14 turbines) gezien de 2 nieuwe turbines westelijker worden ingeplant en tevens een andere beeldvorming hebben (materiaal, hoogtes).

Ook het feit dat deze 2 turbines dichtbij (meest zuidelijke: op ca. 600m van) de binnenstad (Unesco-Werelderfgoed) worden geplaatst en volgend op de fotosimulaties duidelijk gebleken is dat (zelfs met een alternatieve tiphoogte van 120m = cfr. aanvraag langs [REDACTED]) de impact van het gevraagde op de binnenstad vrij belangrijk is en zeker niet mag onderschat worden doet besluiten dat de inplanting van de turbines te tastbaar en dreigend overkomt voor dit werelderfgoed; de verplichte dag- en nachtbekakening (zie advies Ministerie van Landsverdediging – rubriek Externe adviezen) zullen nog voor bijkomende lichtvervuiling zorgen vanuit de binnenstad (zie ook verder: item 'luchtvaart'). Uit de fotosimulatie blijkt dat vanuit o.a. de volgende (noord-oostelijke) posities in de binnenstad één of beide windturbines zichtbaar zijn : [REDACTED] . Ook vanuit de [REDACTED] zullen verschillende delen van windturbines (masten, rotors) zichtbaar zijn.

De interferenties met de cultuurhistorische kenmerken van het aanliggend stadsgebied zijn bijgevolg te fundamenteel te noemen.

Samenvattend kan gesteld worden dat door het gevraagde de bestaande beeldbepalende parallelle lijnopstelling van windturbines (zelf bij vervanging/verhoging ervan) langs het kanaal wordt verstoord maar dat er ook een duidelijke visuele verstoring optreedt van de binnenstad en zijn werelderfgoed-statuuut. Voor dit laatste verwijs ik naar de rubrieken historiek en Externe adviezen.

In de rand hiervan kan er ook verwezen worden naar het ongunstig advies van Port Authority Zeebrugge – MBZ: zij verwijzen naar het op stapel zijn van een vervangproject van de windturbines langs het [REDACTED] en dat om die reden het voor hen thans onmogelijk is om advies uit te brengen. Dit duidt dus duidelijk op hun gedeelde visie dat er dient gestreefd naar bundeling, uniformiteit en landschappelijke eenheid binnen dit geordend gebied.

• **Grondgebruik.**

De funderingssokkel heeft een oppervlakte van ca 380 m2. De plannen geven geen aanduiding van wegenis noch van terreininrichting/gebruik.

De lokalisatienota vermeldt o.a. "behalve [REDACTED] en de [REDACTED] zijn de meeste bedrijven langs de [REDACTED] actief in goederentransport, opslag van zwaar materieel en grondverzet. Bovendien is een groot gedeelte van de terreinen braakliggend. De impact van de windturbines op de bedrijvigheid in de omgeving zal heel gering, zoniet verwaarloosbaar zijn."

Het grondgebruik wordt bijgevolg door de aanvrager als verantwoord beschouwd vanuit het bestendigen van het braakliggend terrein. De inplanting van deze turbines mag echter het economisch gebruik van de directe omgeving niet hypothekeren: het laten braak liggen van deze gronden is dus allesbehalve een aanvaardbaar argument.

In tegenspraak met het advies van het college van burgemeester en schepenen dient wel gesteld te worden dat energie-inrichtingen wezenlijk deel uitmaken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestelijk RUP en dat dit als een duurzaam ruimtegebruik kan aanzien worden ook in combinatie met de industriële activiteiten.

- **Wonen.**

Bijzondere zorg dient besteed te worden aan de impact van het gevraagde op de bewoonde vergunde of vergund geachte gebouwen in de omgeving die vreemd aan de inrichting zijn.

De lokalisatienota vermeldt op bladzijde 10 onder de titel relatie met bewoning: "...Binnen een straal van 250 m rondom de windturbines bevinden er zich geen bewoonde woningen.

Het project beantwoordt dus volledig aan de aanvaardbaarheidscriteria terzake. ..."

Deze bewering is niet correct. In het advies van de gemeentelijk dienst Leefmilieu wordt het volgende gesteld: in de onmiddellijke omgeving van de voorgestelde inplanting bevinden zich een 3-tal kritische woningen die door derden worden bewoond; (■) op ca 75-80 m van de voet en ca 35-40 m van de wiekencirkel; (■) op 120-130 m van de voet en op ca 80-90 m van de wiekencirkel; (■) op ca 40 m van de voet en op de rand van de wiekencirkel). Hier is een concrete studie nodig om de impact te kennen.

- **Landbouw:** is niet van toepassing.

- **Bedrijventerreinen:**

Windturbines op of langs bedrijventerreinen behoren tot de mogelijkheden. De lokalisatienotie geeft echter geen verduidelijking over de inplanting van de turbines in relatie met de aanwezige of toekomstige bedrijfsgebouwen in de omgeving en er is evenmin een economische afweging gebeurd.

De mogelijke impact op het werkcomfort door bv. geluidshinder, visuele hinder en/of slagschaduw wordt niet onderzocht in functie van de werkomgeving.

De mogelijke effecten van de inplanting van windturbines ten aanzien van efficiënt bodemgebruik of eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) worden in de lokalisatienota niet beschreven of geëvalueerd. Enkel het effect van slagschaduw/lichtreflecties voor 'enkele kantoren met zicht op de turbines' werd berekend. Hieruit blijkt dat de internationale norm (30uur slagschaduw/jaar) zeer dicht benaderd wordt (27 uur) zodat een meer doorgedreven onderzoek gewenst is.

- **Zeehavengebieden:**

Een havengebied wordt uitermate geschikt geacht voor de inplanting van windturbines. Het is aangewezen een globale structuurvisie op te stellen voor de inplanting van windturbineparken in deze gebieden.

In het windplan voor Brugge (besluit CBS van 1 augustus 2003 — kennisname door gemeenteraad van 2 september 2003 en Gecoro van 20 november 2003 — goedkeuring aangepaste tekst CBS 12 maart 2004) is reeds gesteld:

'Het gebied is volledig ingesloten door woongebied en het ligt op de rand van Brugge Centrum. Een windturbinepark kan hier geen aansluiting vinden met de omgeving.

Voorstel: geen verdere investering in onderzoek voor deze locatie'

De lokalisatienota gaat de invloed op de omringende woongebieden stelselmatig minimaliseren en de invloed op de binnenstad komt nergens ter sprake.

- **Sport en recreatie:** niet van toepassing.

- **Landschap:**

In de lokalisatienota wordt gesteld:

"...De inplanting van de windturbines gebeurt op een industriële site. Het gaat hier dus duidelijk om een bundeling van infrastructuren. De windturbines worden evenwijdig opgesteld met de bestaande dominerende lijninfrastructuren, met name het ■, de bestaande 2 rijen windturbines. We kunnen dus spreken van een

evenwichtige inplanting. ...“

De lokalisatienota gaat wat eenvoudig om met de landschappelijke evaluatie.

De 2 nieuwe masten hebben een ashoogte van 113 m en een wiekdiameter van 82 m (hoogste top op 154 m). Het project langs het [REDACTED] telt 14 windturbines met een ashoogte van 55 m en een wiekdiameter van ca 48 m dus is het hoogste punt 79 m.

Ondersteund door de perspectiefwerking en het uit de lijn geplaatst zijn van de rij turbines langs het [REDACTED] gaan de 2 nieuwe turbines alles overheersen en is er geen verantwoorde aansluiting met het bestaande project. Voor het project langs het [REDACTED] wordt gezocht naar het vervangen/verhogen van de nu reeds verouderde turbines (het plaatsen van 11 windturbines ter vervanging/verhoging (masthoogte 85m, rotordiameter 71m, dus is hoogste punt ca. 120m) van de bestaande 14 turbines). Voor de inplanting van nieuwe turbines in de omgeving van ‘Brugge haven’ moet in eerste instantie onderzocht worden of bij dit nieuwe project kan aangesloten worden. Dit lijkt dan ook de enige mogelijkheid voor verdere ontwikkeling. Uit de overlegvergadering blijkt dat dit niet tot de mogelijkheden behoort (zie rubriek historiek).

- **Geluidsimpact/ Slagschaduw – lichtreflecties/ Veiligheid/ Natuur** : hierbij kan er verwezen worden naar de milieutechnische beoordeling van de Milieuvergunning, die geleid heeft tot een positieve evaluatie (onder voorwaarden).
- **MER-plicht**: niet van toepassing.
- **Luchtvaart**

In de lokalisatienota wordt gesteld: “aangezien de totale hoogte onder de 150 m blijft stellen wij voor om zoals aangegeven geen afbakening te voorzien”. Uit het advies van de “Federale Overheidsdienst Mobiliteit & Verkeer - Directoraat-generaal Luchtvaart - Directie Luchtruim en Luchthavens” en Defensie is er duidelijk opgelegd dat er een bebakening noodzakelijk is. Deze afbakening zal een visuele verstoring betekenen (kleur en lichtsignalen) voor de cultuurhistorische waarde van de binnenstad (werelderfgoed) en zal het project nog verder ruimtelijk isoleren ten opzichte van de bestaande projecten.

Algemene conclusie

Uit de bovenvermelde motivering blijkt dat de aanvraag in strijd is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving, meer bepaald:

- is er een duidelijke verstoring van het landschapsbeeld langs het [REDACTED]
- is er een verstorende impact op het UNESCO-werelderfgoed (binnenstad Brugge) en dit ook omwille van de vereiste dag- en nacht(licht)bebakening

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een aangetekende brief van 12 december 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep tot vernietiging, ingediend met een aangetekende brief van 10 januari 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning en beschikt overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het vereiste belang.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1 VCRO, artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is ertoe gehouden een aanvraag te beoordelen op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient hij de motieven te vermelden in de bestreden beslissing zelf en moeten deze motieven ook afdoende zijn.

In de motivering van de bestreden beslissing ter beoordeling van de ruimtelijke ordening bij het punt ruimtelijk wordt verwarring gecreëerd.

Eerste onderdeel:

Verwerende partij schrijft:

Ruimtelijk: bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe....

Onze lokalisatie nota wordt ten onrechte getoetst aan elementen die er op dit moment nog niet waren. De beoordeling dient te gebeuren met de elementen van het moment van indiening.

*De lokalisatienota die wij opgesteld hebben is gerelateerd op de toestand van eind 2008. **Verwerende partij weet maar al te goed dat op dit ogenblik van een vervangproject, laat staan vergunningsaanvraag voor dit project geen sprake was.** Concreet wil dit zeggen dat op het moment van aanvraag de tussenafstand tussen de meest noordelijk gelegen turbine 2 van ons aangevraagde project en de meest zuidelijk gelegen turbine van het bestaande project 1400 m bedraagt. Bij deze tussenafstand kunnen projecten als losgekoppeld beschouwd worden.*

Een hoogteverschil, of een kleine afwijking op de lijn wordt met zo'n tussenafstand niet waargenomen.

Verwerende partij schrijft:

Met de bestaande projecten gesitueerd in dit havengebied is effectief een nieuw landschapsbeeld en, zeker met het project langs het [REDACTED] (zie rubriek HISTORIEK), een

sterke beeldvorming gecreëerd enerzijds door de lineaire opstelling langs de bestaande infrastructuur en anderzijds door de uniformiteit van de turbines. De industriële omgeving kreeg hierdoor een herkenbare en logische inkleding waarbij het kanaallandschap versterkt werd. Dit project diende trouwens als voorbeeldproject in Vlaanderen.

- De bestaande 14 turbines langs [REDACTED] met 55 m ashoogte en rotordiameter 48 m en de bestaande 7 turbines langs de spoorweg ter hoogte van de Herdersbrug met ashoogte 85 m en rotordiameter 70 m liggen op een afstand van 400 m van elkaar.
- De turbines hebben tussenafstanden variërend van 150 tot 250 m voor de rij van 14 turbines (met 55 m ashoogte en rotordiameter 48 m) en variërend van 250 tot 450 m voor de rij van 7 turbines (met 85 m ashoogte en 70 m rotordiameter).
- Bovendien zijn de vergunningen in 3 stappen (eerst 5 kleine, vervolgens 9 kleine en dan de 7 grote) en op een ander moment in de tijd door hetzelfde agentschap vergund geworden.

Als dit door de verwerende partij en CBS Brugge als beeldvormend en uniform bestempeld wordt dan kan men bezwaarlijk de bovenstaande motivatie als zou het park van twee windturbines met ashoogte 108 m en rotordiameter 41 m en 1400 m verderop deze beeldvorming verstoren als ernstig beschouwen.

Als klap op de vuurpijl is deze tekst integraal overgenomen uit het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar dat door het CBS van Brugge op 26 maart als positief besloten werd.

De motivering van bestreden beslissing is gebaseerd op achterhaalde elementen en dus niet ernstig te noemen.

Verwerende partij weet dat verzoekende partij zonder meer bereid is om de tiphoogte te verlagen naar 120 m, en aan te sluiten aan de machinegrootte van het vervangingsproject. (Stukken 8 en 9).

Verwerende partij schrijft verder:

Ook het feit dat deze 2 turbines dichtbij (meest zuidelijke: op ca. 600m van) de binnenstad (Unesco-Werelderfgoed) worden geplaatst en volgend op de fotosimulaties duidelijk gebleken is dat (zelfs met een alternatieve tiphoogte van 120m = cfr. Aanvraag langs [REDACTED]) de impact van het gevraagde op de binnenstad vrij belangrijk is en zeker niet mag onderschat worden doet besluiten dat de inplanting van de turbines te tastbaar en dreigend overkomt voor dit werelderfgoed, de verplichte dag- en nachtbekakening (zie advies Ministerie van Landsverdediging – rubriek EXTERNE ADVIEZEN) zullen nog voor bijkomende lichtvervuiling zorgen vanuit de binnenstad (zie ook verder: item 'luchtvaart'). Uit de fotosimulatie blijkt dat vanuit o.a. de volgende (noord-oostelijke) posities in de binnenstad één of beide windturbines zichtbaar zijn: [REDACTED]. Ook vanuit de [REDACTED] zullen verschillende delen van windturbines (masten, rotors) zichtbaar zijn. De interferenties met de cultuurhistorische kenmerken van het aanliggend stadsgebied zijn bijgevolg te fundamenteel te noemen.

Samenvattend kan gesteld worden dat door het gevraagde de bestaande beeldbepalende parallelle lijnopstelling van windturbines (zelf bij vervanging/verhoging ervan) langs het kanaal wordt verstoord maar dat er ook een duidelijke visuele verstoring optreedt van de binnenstad en zijn werelderfgoedstatuut. Voor dit laatste verwijs ik naar de rubrieken HISTORIEK en EXTERNE ADVIEZEN.

Dit is manifest onjuist. Uit de fotosimulatie met de turbines op 120 m hoogte (stuk 8) en de herinneringsbrief (stuk 9) is dit niet af te leiden. Dit staat ook niet in de conclusies. De

verwerende partij maakt deze veronderstellingen zelf. Dit is terug een bewijs dat de verwerende partij de documenten niet gelezen heeft en dat de beoordeling en bijgevolg de motivering onjuist is.

In bijlage 1 stuk 9 is een overzichtplannetje gemaakt met daarop aangeduid de straten van waaruit de turbines met tiphoogte 120 m zichtbaar zijn.

Overzicht straten van waaruit turbines kunnen gezien worden...

Het juiste antwoord is: zie pagina 4 en de conclusie **stuk 8**.

Verzoekende partij nodigt alle actoren uit om stuk 8 en stuk 9 grondig te lezen.

Vermits verwerende partij een manifest verkeerde interpretatie van de visualisatienota maakt, zijn de conclusies en dus bijgevolg de motivering van bestreden beslissing foutief en niet evenwichtig.

Het is nogmaals duidelijk dat zowel het CBS Brugge als verwerende partij hun beoordeling onzorgvuldig hebben gedaan en dat hun motivering onjuist is.

Verwerende partij schrijft verder:

In de rand hiervan kan er ook verwezen worden naar het ongunstig advies van Port en Zeebrugge – MBZ: zij verwijzen naar het op stapel zijn van een vervangproject van de windturbines langs het [REDACTED] en dat op die reden het voor hen thans onmogelijk is om advies uit te brengen. Dit duidt dus duidelijk op hun gedeelde visie dat er dient gestreefd naar bundeling, uniformiteit en landschappelijke eenheid binnen dit geordend gebied.

De maatschappij MBZ heeft niet het recht om een adviesverlening te weigeren omwille van op stapel zijnde projecten. Verwerende partij gebruikt dit ten onrechte als motivering van bestreden beslissing.

Tweede onderdeel :

Verwerende partij schrijft:

Landschap:

In de lokalisatienota wordt gesteld:

“...De inplanting van de windturbines gebeurt op een industriële site. Het gaat hier dus duidelijk om een bundeling van infrastructuren. De windturbines worden evenwijdig opgesteld met de bestaande dominerende lijninfrastructuren, met name het [REDACTED], de bestaande 2 rijen windturbines. We kunnen dus spreken van een evenwichtige inplanting. ...”

De lokalisatienota gaat wat eenvoudig om met de landschappelijke evaluatie.

De 2 nieuwe masten hebben een ashoogte van 113 m en een wiekdiameter van 82 m (hoogste top op 154 m). Het project lang het [REDACTED] telt 14 windturbines met een ashoogte van 55 m en een wiekdiameter van ca 48 m dus is het hoogste punt 79 m.

Ondersteund door de perspectiefwerking en het uit de lijn geplaatst zijn van de rij turbines langs het [REDACTED] gaan de 2 nieuwe turbines alles overheersen en is er geen verantwoorde aansluiting met het bestaande project. Voor het project langs het [REDACTED] wordt gezocht naar het vervangen/verhogen van de nu reeds verouderde turbines (het plaatsen van 11 windturbines ter vervanging/verhoging (masthoogte 85m, rotordiameter 71m, dus is hoogste punt ca. 120m) van de bestaande 14 turbines). Voor de inplanting van nieuwe turbines in de omgeving van ‘Brugge haven’ moet in eerste instantie onderzocht worden

of bij dit nieuwe project kan aangesloten worden. Dit lijkt dan ook de enige mogelijkheid voor verdere ontwikkeling. Uit de overlegvergadering blijkt dat dit niet tot de mogelijkheden behoort (zie rubriek HISTORIEK).

Verwerende partij weet blijkbaar nog altijd niet dat de maximale tiphoogte, zoals duidelijk gespecificeerd in de lokalisatienota op 150 m staat. Dat verzoekende partij zonder meer bereid is op de tiphoogte te verlagen naar 120 m en aan te sluiten aan de machinegrootte van het vervangingsproject.

Verwerende partij heeft ondertussen de vergunningsvatbaarheid van de reeds verouderde turbines toegezegd. **Stuk 11**

Bovenstaande uitleg geeft de indruk dat het vervangingsproject alleen om een vervanging/verhoging gaat. Juister gesteld gaat het om een vervanging/verhoging/**uitbreiding**.

In stuk 11 kan men op het bijgevoegde plan zien tot waar die uitbreiding zal gaan. Turbine 1 tot turbine 13 wordt door verwerende partij als vergunningsvatbaar beschouwd. Ten opzichte van de meest zuidelijke turbine van de bestaande 14 turbines staat de vergunningsvatbaar geachte turbine 13 van het vervangingsproject 1000 m dicht bij het Stad Brugge. Stel dat dit project doorgaat dan zou turbine 13 op 400 m afstand staan van turbine 2 van het [REDACTED] project. Het vervangingsproject staat dus 1000 m dicht bij het stad dan de bestaande projecten.

Hierop verder redenerend is de visuele impact van de als vergunningsvatbaar geachte turbine 13 op de noordoostelijke posities van het centrum bijna even groot als voor de turbines van verzoekende partij. Turbine 13 staat amper 400 m noordelijker dan turbine 2 van verzoekende partij. Toch is verwerende partij de mening toegedaan dat deze turbines grote kans op vergunning hebben. Nochtans had de verwerende partij, ter beoordeling van de visuele impact, op die datum alleen de beschikking over de studie van verzoekende partij (Stukken 8 en 9) met de turbines op 120 m hoogte. Blijkbaar is het resultaat van die studie voor verwerende partij in die mate geruststellend dat een ietwat verderop gelegen turbine zonder meer als vergunbaar kan worden beschouwd.

Bovenstaande overwegingen komen niet aan bod in de beoordeling van de verwerende partij, integendeel probeert verwerende partij de uitbreiding en het feit dat die uitbreiding naadloos aansluit bij het project van verzoekende partij te verzwijgen. De motivering van bestreden beslissing kan dus niet als ernstig en evenwichtig genomen worden.

Derde onderdeel:

Artikel 4.3.1. VCRO stelt:

....

§2. De overeenstemming met en goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1°

2°

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingvergunning waarvan niet op geldige wijze wordt afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

Verwerende partij schrijft:

De aanvraag bevindt zich binnen de perimeter van het gewestelijk RUP 'Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge' (BVR 19/06/2009).

In dit gebied is opwekking van energie toegelaten.

Het is opgenomen in de verordende voorschriften dat opwekking van energie toegelaten is.

Tijdens het openbaar onderzoek van dit GRUP is zeker en vast rekening gehouden met de visuele impact van het Zeehavengebied op de Stad Brugge. Gedurende het openbaar onderzoek was de erkenning van de Stad Brugge als werelderfgoed reeds een feit. Concreet wil dit zeggen dat het GRUP bepalend is. Het Noord Oostelijke deel van het centrum is visueel geïmpacteerd door de havenactiviteiten. Men kan de invloed van de [REDACTED], vele shopping centers en de bestaande turbines toch niet ontkennen. Tijdens het openbaar onderzoek van het GRUP hebben de verwerende partij en CBS Brugge de visuele impact aanvaard en het gebied terug als Zeehavengebied met mogelijkheid tot opwekking van energie (lees windenergie) opengesteld. Het project was eerst positief geadviseerd door het CBS Brugge hetgeen coherent was met de GRUP.

De verwerende partij gaat nogal licht over de betekenis van die GRUP als element van "goede beoordeling van ruimtelijke ordening".

Verwerende partij zou dit GRUP moeten aangrijpen om het CBS van Brugge tot een evenwichtige, begrijpende, objectieve motivering van het negatieve advies te dwingen. Het enige wat het CBS van Brugge kan verzinnen is "de implanting van de turbines is te tastbaar en komt dreigend over". Verwerende partij stelt zich hiermee tevreden en neemt dit klakkeloos over. Dit kan niet, daarom is het GRUP belangrijk en kunnen windturbines zonder meer toegelaten worden in het gebied.

Nogmaals: De stukken 8 en 9 zijn de enige stukken die een objectieve beoordeling mogelijk maken. De beoordeling van die stukken dient in overleg met de opstellers en (niet vooringenomen) experts te gebeuren en dit aan de hand van duidelijke criteria. Het rapport van de UNESCO is hierover formeel, er zijn criteria nodig. De verwerende partij en het CBS van Brugge werkt zonder criteria en geeft adviezen op basis van gevoelens en gissingen.

...

De verwerende partij repliceert:

"...

Verzoekende partij put een tweede middel uit de vermeende schending van art. 4.3.1 VCRO, de formele motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Zij houdt voor dat de GSA in het bestreden besluit niet op afdoende wijze de (on)verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening gemotiveerd heeft.

2 Eerste onderdeel.

2.1 Volgens verzoekende partij zou de GSA ten onrechte verwezen hebben naar het bestaande project aan het [REDACTED]. Zij kan echter niet ontkennen dat op vandaag er 14 windturbines langs het [REDACTED] staan met een ashoogte van 55m en een rotordiameter van 48m en een tiphoogte van 79m, net zoals op het moment dat de localisatienota opgemaakt werd in 2008.

Het op stapel staande vervangproject voor langs het ■■■ met een verhoging van de windturbines tot 120m tiphoogte, is op zich niet relevant voor de beoordeling die de GSA gemaakt heeft.

Evenmin kan ontkend worden dat voor dergelijke grote masten – zeker de aanvraag van verzoekende partij die 150m hoog is – de visibiliteit groot is, ook van ver. Een afstand van 1400m tussen het bestaande project langs het ■■■ en de aanvraag is in die omstandigheden zeker niet ver te noemen. Een windturbine van 150m hoog (of 120m hoog) is van kilometers ver te zien.

Op zich is het geenszins kennelijk onredelijk dat de GSA verlangt dat er een zekere coherentie is tussen beide projecten zodat het geheel ruimtelijk aanvaardbaar is. Op goede gronden oordeelt hij dat dat niet het geval is, zowel qua hoogte, maar vooral qua materiaal en opstelling. Daarbij komt nog dat de aanvraag visueel niet aanvaardbaar is voor de historische binnenstad, ook niet met een tiphoogte van 120m. De windturbines langs het ■■■ staan 1400m verder dan deze van de aanvraag en zijn vanuit de binnenstad niet zichtbaar. Een fundamenteel verschil. Deze feitelijke gegevens staan niet ter discussie en zijn op vandaag nog altijd niet achterhaald zoals verzoekende partij ten onrechte beweert.

Het is vaste rechtspraak van zowel de Raad van State als van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat zij zich niet in de plaats van de overheid mag stellen (RVV. Dd. 15.03.2011, 2009/0012/A/2/0070).

Het feit dat de GSA oordeelt dat de opstelling niet goed is en de windturbines zichtbaar zijn vanuit de binnenstad, is op zich een afdoende motivering die verband houdt met de goede ruimtelijke ordening om de vergunning te weigeren.

2.2 Het feit dat de GSA een deel van de motivering van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar overneemt, is op zich geen schending van welk danige wettelijke bepaling dan ook. Als het inhoudelijk correct is, is dat voldoende.

2.3 Verzoekende partij houdt ook nog voor dat de vaststelling van de GSA dat de windturbines met een tiphoogte van 120m zichtbaar zullen zijn vanuit de binnenstad, niet correct zou zijn. Het volstaat het eigen besluit van de verzoekende partij daarover te lezen in haar studie van 03.08.2010 (stuk 14 administratief dossier):

"De windturbines met een tiphoogte van 120m hebben een zeer beperkte visuele impact vanuit de binnenstad.

Slechts vanuit een paar straten aan de Noord-Oost zijde zullen de turbines bij het doorkruisen van de straat waargenomen worden. Wij hebben tijdens ons onderzoek enkel ter hoogte van de ■■■ op de voetgangersbrug de turbines kunnen waarnemen, het stratencomplex van Brugge is nauw en kronkelend, deze 2 factoren werken maskerend. "

De temperende woorden van verzoekende partij zijn voor haar rekening. De beelden spreken voor zich en het is aan de GSA om die te interpreteren.

Hij vindt ze onaanvaardbaar. Einde verhaal!

2.4 Het zeehavenbestuur (MBZ) heeft 'geen' advies gegeven omdat zij wacht op een totaalproject. Op zich is dat een standpunt dat een adviesverlenende overheid kan innemen en als zodanig inhoudelijk eigenlijk wel als een advies kan beschouwd worden. De GSA verwijst naar dit standpunt om zijn stelling te ondersteunen dat hij van oordeel is dat de aanvraag zich moet inpassen in een totaalproject.

Hoe dan ook is dit te beschouwen als een zogenaamd overtollig motief, nu de andere elementen die tot de weigering aanleiding gegeven hebben, op zich voldoende zijn (OPDEBEEK, I., Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure 1999, nr. 408, p. 308).

3 Tweede onderdeel.

Volgens verzoekende partij zou de GSA zich in een mail uitgesproken hebben over de vergunbaarheid van het vervangproject aan het [REDACTED], terwijl één van die nieuwe windturbines op amper 400m van turbine 2 (deze dichtst bij de stad) zou staan en zogenaamd een vergelijkbare visuele impact zou hebben.

400m meer of minder kan echter van belang zijn naar de visibiliteit vanuit het historische stadscentrum. Daarenboven schrijft de GSA in de kwestieuze mail van 23.12.2010 het volgende (stuk 14 administratief dossier):

"ook de landschappelijke waarneming (buiten de stad) van deze turbines is te onderzoeken "

Van een formele toezegging is geen sprake, dit kan trouwens ook enkel maar in de uiteindelijke beslissing zelf. Verder wordt in zeer duidelijke bewoordingen bevestigd dat de zichtbaarheid nog dient onderzocht te worden. Dit staat diametraal tegenover de bewering van verzoekende partij.

Daarenboven, de aanvraag van verzoekende partij moet op zijn eigen merites beoordeeld worden en niet aan de hand van andere projecten die al dan niet vergunbaar zijn.

4 Derde onderdeel.

Het GRUP bepaalt de bestemming maar bevat als zodanig geen voorschriften die de aandachtspunten zoals vermeld in art. 4.3.1,1° VCRO behandelt en regelt.

In het GRUP worden enkel de bestemmingsvoorschriften vastgelegd, maar niet de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De vergunningverlenende overheid behoudt desbetreffend haar volledige discretionaire bevoegdheid.

De aanvraag is zone-eigen, maar op zich niet automatisch vergunbaar.

Het tweede middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

...

De tussenkomenende partij voegt hier nog aan toe:

" ...

1. Eerste onderdeel

In het eerste onderdeel verwijt verzoekende partij de verwerende partij om de toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening en de stedenbouwkundige voorschriften te hebben gedaan op het ogenblik van de beslissing en niet op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Daarnaast wordt kritiek geuit op de beoordeling van de

visuele impact van de windturbines. Tot slot zou de verwerende partij ten onrechte hebben verwezen naar het standpunt van de MBZ.

1. De verzoekende partij voert aan dat er ten onrechte zou rekening worden gehouden met elementen die op het ogenblik van de indiening van de aanvraag nog niet voor handen waren.
- 1.1. De bewering van verzoekende partij is vooreerst feitelijk onjuist. De verzoekende partij gaat er immers steeds van uit dat de aanvraag zou zijn beoordeeld op basis van het nieuwe project van windturbines dat in de toekomst wordt voorzien langs het [REDACTED], ter vervanging van de daar reeds aanwezige windmolens.

In de bestreden beslissing staat evenwel zeer duidelijk te lezen:

“Met de bestaande projecten gesitueerd in dit havengebied is effectief een nieuw landschapsbeeld en, zeker met het project langs het [REDACTED] (zie rubriek HISTORIEK), een sterke beeldvorming gecreëerd enerzijds door de lineaire opstelling langs de bestaande infrastructuur en anderzijds door de uniformiteit van de turbines. De industriële omgeving kreeg hierdoor een herkenbare en logische inkleding waarbij het kanaallandschap versterkt werd. Dit project diende trouwens als voorbeeldproject in Vlaanderen. Om dit in de toekomst zo te houden werd op ons initiatief het vervangproject (langs [REDACTED]) gestuurd naar een globale bouwaanvraag voor alle windturbines. Op die manier kan er maximaal gezorgd worden voor uniformiteit zowel qua beeldvorming als qua uitvoeringstermijn. Het voorstel van [REDACTED] bvba houdt te weinig rekening met deze projecten, inzonder deze langs het [REDACTED], en vermeldt deze nauwelijks in de toegevoegde lokalisatienota en niet op de bijgevoegde plannen. De beoogde inplanting onderbreekt de lineaire opstelling van de windturbines langs het [REDACTED] (ook in vergelijking met het vervangproject: het plaatsen van 11 windturbines ter vervanging/verhoging (masthoogte 85m, rotordiameter 71 m) van de bestaande 14 turbines) gezien de 2 nieuwe turbines westelijker worden ingeplant en tevens een andere beeldvorming hebben (materiaal, hoogtes).”
(Bestreden besluit pag. 8; eigen onderlijning en vetdruk).

En verder:

“Samenvattend kan gesteld worden dat door het gevraagde de bestaande beeldbepalende parallelle lijnopstelling van windturbines (zelf bij vervanging/verhoging ervan) langs het kanaal wordt verstoord maar dat er ook een duidelijke visuele verstoring optreedt van de binnenstad en zijn werelderfgoedstatuut. Voor dit laatste verwijs ik naar de rubrieken HISTORIEK en EXTERNE ADVIEZEN.”
(Bestreden besluit p. 9; eigen vetdruk)

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, werd de aanvraag dus wel degelijk getoetst aan de bestaande projecten in de omgeving. Deze windturbines bestonden reeds bij het indienen van de aanvraag. Dat verwerende partij er in de rand heeft op gewezen dat er voor de toekomst werd aangestuurd op een globale bouwaanvraag, dient louter ter staving van het belang dat wordt gehecht aan een coherente inplanting van windturbines.

Het onderdeel mist dan ook feitelijke grondslag.

- 1.2 Overigens faalt het onderdeel ook naar recht, nu de aanvraag evident dient beoordeeld te worden op het ogenblik van het nemen van de vergunningsbeslissing en niet op de situatie zoals deze bij de aanvraag was.

2. Daarnaast oefent de verzoekende partij kritiek uit op de beoordeling van de visuele impact van de aangevraagde windturbines door de verwerende partij.

2.1. Verzoekende partij oefent vooreerst kritiek uit op de bestreden beslissing in zoverre daarin staat te lezen dat de beoogde inplanting van de windturbines de bestaande liniaire opstelling van de windturbines langs het [REDACTED] zal verstoren. De verzoekende partij toont evenwel de kennelijke onredelijkheid van die beoordeling niet aan. Het betreft aldus loutere opportunistiekritiek waarmee Uw Raad geen rekening kan houden.

Overigens is het evident dat het geenszins onredelijk is om, gelet op de grote hoogte van de aangevraagde windturbines, rekening te houden met de bestaande windturbines, die op minder dan anderhalve kilometer afstand van de bouwplaats zijn gelegen.

3. Het middelonderdeel verwijt de verwerende partij daarnaast een verkeerde beoordeling van het dossier te hebben gemaakt. Er zou immers onvoldoende rekening zijn gehouden met de visualisatiestudie van 4 augustus 2010 en de aanvullende brief van de verzoekende partij d.d. 25 augustus 2010.

Het gehele middelonderdeel gaat evenwel ten onrechte steeds uit van windturbines met een hoogte van 120 meter. Verzoekende partij gaat er kennelijk van uit dat, nu zij op 4 augustus 2010 een alternatief voorstel heeft ingediend (zonder dat daarvoor een nieuwe aanvraag werd gedaan), er van dan af bij de beoordeling van het dossier enkel nog diende te worden uitgegaan van windturbines met een tiphoogte van 120 meter.

De door de verzoekende partij aangehaalde feitelijke gegevens, waarmee zij de onjuistheid van de bestreden beslissing wil aantonen, gaan allen uit van de gegevens uit het dossier die betrekking hebben op de aanvullende visualisatienota die werd neergelegd, die uitgaat van de windturbines met een tiphoogte van 120 meter. De verwerende partij heeft zich evenwel terecht gebaseerd op de gegevens uit het aanvraagdossier, dat betrekking heeft op de windturbines met een tiphoogte van 150 meter.

Verzoekende partij gaat er aldus aan voorbij dat het voorwerp van de aanvraag nog steeds 2 windturbines met een tiphoogte van 150 meter zijn. Zelfs al zou het mogelijk zijn om in de uiteindelijke vergunningsbeslissing de tiphoogte middels het opleggen van een voorwaarde te reduceren tot 120 meter – hypothese waaromtrent de tussenkomende partij zich op heden niet uitspreekt – dan nog betekent dit niet dat de aanvraag niet eerstens dient beoordeeld te worden zoals zij werd ingediend. Inderdaad kunnen noch de aanvrager, noch de vergunningverlenende overheid het voorwerp van de aanvraag lopende de procedure wijzigen.

De verwerende partij heeft dus zeer terecht in hoofdorde rekening gehouden met de gegevens uit het aanvraagdossier. Overigens heeft de verwerende partij er daarnaast nog uitdrukkelijk op gewezen dat zelfs een vermindering van de tiphoogte van 150 meter naar 120 meter, de visuele hinder niet zou kunnen beperken.

Het middelonderdeel, dat ervan uit gaat dat de verwerende partij enkel nog rekening mocht houden met het alternatieve voorstel (120 meter tiphoogte) van de verzoekende partij, faalt naar recht.

4. *De verzoekende partij voert daarnaast aan dat een deel van de motivering van de bestreden beslissing (m.n. het citaat op de pag. 11 – 12 van het verzoekschrift) integraal zou zijn overgenomen uit het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.*

Nazicht leert vooreerst dat er evenwel geen sprake is van een overname van de letterlijke tekst van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar (stuk 4, pag. 10). De verwerende partij treedt in de bestreden beslissing wel de visie van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar bij, zij het in eigen bewoordingen.

Verzoekende partij kan onmogelijk gaan beweren dat het de verwerende partij verboden zou zijn om dit punt op dezelfde – maar wel op eigen – wijze te beoordelen als de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Er valt dan ook werkelijk niet in te zien welke onwettigheid de verzoekende partij meent te ontwaren.

5. *Tot slot voert de verzoekende partij aan dat de MBZ niet het recht zou hebben om adviesverlening te weigeren en dat de verwerende partij ten onrechte zou verwijzen naar die weigering tot advisering.*

De bestreden beslissing bevat evenwel slechts een zijdelingse verwijzing naar het negatieve advies van de MBZ en dit teneinde de noodzaak aan een coherente inplanting van windturbines in het gebied te staven.

Het advies door de MBZ wordt geenszins als een decisief motief naar voorgeschoven. Zelfs al zou het motief onwettig zijn, quod certe non, dan nog wordt in casu de schending van de motiveringsplicht aangevoerd tegen een overtollig motief, hetgeen niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middelonderdeel is ongegrond.

2. Tweede onderdeel

In het tweede middel onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet ernstig en evenwichtig zou zijn. Concreet stelt verzoekende partij zeker te weten dat er in de toekomst een aantal windturbines zouden worden vergund die dicht bij de binnenstad zouden zijn gelegen (maar wel op een andere locatie). De verzoekende partij is klaarblijkelijk van mening dat ook zij daarom een stedenbouwkundige vergunning zou moeten worden toegekend.

1. *Het middelonderdeel gaat vooreerst uit van volstrekt hypothetische gegevens, daar het verwijst naar een project waarvoor nog geen enkele vergunning werd verleend. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt is er ook geenszins een formele toezegging van verwerende partij omtrent de vergunbaarheid van die andere projecten en dient die aanvraag nog beoordeeld te worden.*
2. *Het is daarnaast evident dat verzoekende partij aan andere vergunningsprocedures geen rechten kan ontleen. Slechts uiterst zelden zal de burger zich binnen het vergunningscontentieux op het gelijkheidsbeginsel kunnen beroepen – hetgeen de verzoekende partij overigens niet doet – gezien de omstandigheid dat de goede ruimtelijke ordening (en de stedenbouwkundige voorschriften) van een gegeven*

locatie bijzonder specifiek is en dus slechts zeer zelden voldoende vergelijkbaar zal zijn met een andere (potentiële) bouwplaats. Daarenboven is ook geen enkel aanvraagdossier gelijk.

Het onderdeel faalt naar recht.

3. Derde onderdeel

Het derde middelonderdeel voert aan dat de verwerende partij “nogal licht [gaat] over de betekenis van die GRUP als element van goede beoordeling van ruimtelijke ordening” en wijst erop dat het GRUP windturbines zonder meer zou toelaten in het gebied.

- 1. Het vroegere artikel 14 Coördinatiedecreet bepaalde dat een BPA een “gedetailleerde bestemming” van het gebied diende te bevatten, waarbij steeds ook de “voorschriften betreffende de het aanleggen en uitrusten van de wegen, de bouwvrije stroken en de beplantingen” dienden te worden vastgelegd.*

Overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, lid 1, 2° VCRO (voorheen artikel 38, § 1, lid 1, 2° DRO) bevat een ruimtelijk uitvoeringsplan stedenbouwkundige voorschriften “inzake de bestemming, de inrichting en/of het beheer”. De Raad van State heeft er reeds op gewezen dat de woorden “en/of” in dit artikel slaan op alle drie de soorten voorschriften, zodat een RUP niet steeds al deze soorten voorschriften dient te bevatten.

De overheid die een RUP vaststelt heeft aldus een veel grotere beleidsvrijheid dan voorheen inzake BPA's. Weliswaar kan de plannende overheid nog steeds tot in detail de stedenbouwkundige voorschriften voor het desbetreffende gebied bepalen, door de keuzevrijheid die artikel 2.2.2, § 1, lid 1, 2° VCRO laat, kan zij evenzeer beslissen om bijvoorbeeld enkel de bestemming van de percelen te regelen. Dit laatste is in casu het geval (infra, 3.)

- 2. Dit is de reden dat artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3° VCRO stelt dat de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan worden geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven, in zoverre dat plan voorschriften bevat die de aandachtspunten inzake goede ruimtelijke ordening vermeld in het eerste lid, 1° van datzelfde artikel behandelen en regelen.*

- 3. Het aangevraagde is in casu gelegen in het gewestelijk RUP “afbakening Zeehavengebied Zeebrugge”. Dit RUP regelt enkel de bestemming van de gronden die binnen de perimeter zijn gelegen. Dit geldt ook voor de zone “Gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven op de watergebonden terreinen” waarin de bouwplaats is gelegen (stuk 5).*

Doordat het RUP de criteria van goede ruimtelijke ordening ex art. 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO niet regelt, diende de verwerende partij aldus nog over te gaan tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De omstandigheid dat in het gebied de opwekking van energie is toegelaten, betekent dus geenszins dat elke concreet aangevraagde installatie dient te worden vergund: dit zal slechts mogelijk zijn wanneer deze ook de toets aan de goede ruimtelijke ordening doorstaat.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij uitvoerig is ingegaan op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij heeft op

gemotiveerde wijze aangegeven dat de aanvraag daarmee niet in overeenstemming is te brengen.

4. *Evenmin kan de aanvrager worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de verwerende partij zich zou dienen te houden aan bepaalde criteria omdat dit in het rapport van de Unesco wordt gesuggereerd. De criteria waarop de verwerende partij zich dient te baseren om de aanvraag te beoordelen, zijn vervat in de artikelen 4.3.1 ev. VCRO. Hoger is gebleken dat de verwerende partij deze criteria aan de aanvraag heeft getoetst en tot de gemotiveerde beslissing is gekomen dat de aanvraag niet in overeenstemming is te brengen met de goede ruimtelijke ordening.*
- ...

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

Betreffende het antwoord op het tweede middel:

1. *Eerste onderdeel*

De bestaande 14 turbines langs [REDACTED] met 55 m ashoogte en rotordiameter 48 m hebben een tiphoogte van 79 m .

Verwerende partij vergeet het project te vermelden van de bestaande 7 turbines langs de spoorweg ter hoogte van de Herdersbrug met ashoogte 85 m en rotordiameter 70 m en een tiphoogte van 120 m. Deze 7 turbines liggen op een afstand van 400 m van de 14 turbines.

Deze projecten werden door verwerende partij vergund in 3 fases. Op geen enkel moment is de onverenigbaarheid van de turbines met tiphoogte 79 m en de turbines met tiphoogte 120 m in vraag gesteld, dit niettegenstaande de onderlinge afstand van 400 m en de grillige niet lineaire opstelling van de turbines aan de spoorweg. Wel integendeel, deze projecten worden door verwerende partij als beeldvormend bestempeld.

Met dit in gedachten zou een project gelegen op 1400 m afstand en met turbines van 120 m tiphoogte niet kunnen? Dat gelooft verwerende partij toch zelf niet!

Verwerende partij citeert een deel van het besluit van de impactstudie (stuk 8)...

Verwerende partij bewijst hiermee dat hetgeen in het gemotiveerde besluit vermeld wordt niet overeenstemt met de inhoud van de impactstudie.

Verzoekende partij citeert het gemotiveerde besluit:

Uit de fotosimulatie blijkt dat vanuit o.a. de volgende (noord-oostelijke) posities in de binnenstad één of beide windturbines zichtbaar zijn: [REDACTED]. Ook vanuit de [REDACTED] zullen verschillende delen van windturbines (masten, rotors) zichtbaar zijn.

Verzoekende partij neemt nota van het citaat van de verwerende partij daar het een bewijs is van de onjuistheid van het gemotiveerde besluit. Het is alleen vanuit [REDACTED] dat de windturbines zichtbaar zijn.

De 4 straten van waaruit de windturbines op 120 m zichtbaar zijn bevinden zich in het Noord Oostelijke deel van de stad waar een industriële site, brandweerkazerne,

betoncentrale, veevoederbedrijf, talloze grootwinkelcomplexen, drukke kruispunten, begin havengebied enz... het historisch aspect volledig teniet doen. Dit wordt door verwerende partij niet in overweging genomen. Dit is niet ernstig te noemen. Vandaar dat verzoekende partij absoluut de mening van een onafhankelijke expert, met name de Unesco vraagt.

Is de verwerende partij zich bewust van het feit dat reeds bestaande turbines , met name de 7 turbines met tiphoogte 120 m aan de spoorweg ook zichtbaar zijn vanop de [REDACTED]? Deze werden nochtans probleemloos vergund.

Verwerende partij schrijft:...

Het is ondertussen wel al duidelijk dat de motivering foutief is.

2. Tweede onderdeel

Verwerende partij schrijft:...

Verzoekende partij merkt op :

- Voor de andere partijen is blijkbaar een andere beoordelingscriterium van toepassing, met name de visibiliteit vanuit het **historische stadscentrum** is maatgevend. Dit is wel een fundamenteel verschil met de visibiliteit vanuit de **binnenstad** die op ons project toegepast wordt .*
- Bovendien vraagt de verwerende partij een onderzoek op de landschappelijke waarneming (buiten de stad). Dit is verre van het vragen van een impactstudie vanuit de binnenstad. Deze partij wordt hiervan vrijgesteld.*
- Nochtans zou een impactstudie op de binnenstad hetzelfde resultaat opleveren als voor ons project.*

Het is duidelijk dat hier sprake is van ongelijke behandeling van gelijkaardige dossiers. Verzoekende partij klaagt de administratieve willekeur aan. De beoordelingscriteria worden aangepast naargelang het resultaat dat verwerende partij wil bekomen.

Betreffende het antwoord op het tweede middel:

Tussenkomende partij schrijft: ...

Tussenkomende partij zou ondertussen toch al moeten weten dat het de verzoekende partij is die een voorlegging vraagt van de impactstudie met de turbines op 120 m tiphoogte aan de experts van de UNESCO. Dit zoals overeengekomen op het driepartijenoverleg. Het is de tussenkomende partij die dit om onverklaarbare reden niet heeft willen doen.

Tussenkomende partij schrijft:...

Tussenkomende partij heeft zich ter gelegenheid van het driepartijenoverleg akkoord verklaard met het bekijken van het voorstel met tiphoogte op 120 m. Dit was mogelijk daar de vergunningsaanvraag opgesteld is met de vermelding van maximaal 150 m tiphoogte.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de overwegingen van het bestreden besluit zoals aangehaald in de feiten uiteenzetting blijkt dat de verwerende partij het gevraagde project verenigbaar acht met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge'. Het gevraagde is volgens de bestreden beslissing gelegen binnen een deelprojectgebied omschreven in artikel 5 als zone ZW5 en in de stedenbouwkundige voorschriften zou uitdrukkelijk vermeld staan dat in dit gebied de opwekking van energie is toegelaten.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing de goede ruimtelijke ordening van het gevraagde project beoordeeld aan de hand van de volgende afwegingselementen : (1) ruimtelijk: bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe (2) grondgebruik (3) wonen (4) bedrijventerreinen (5) zeehavengebieden (6) landschap (7) geluidsimpact/slagschaduw – lichtreflecties/veiligheid /natuur (8) luchtvaart.

Inzake het eerste beoordelingselement komt de verwerende partij tot de conclusie dat de beoogde inplanting van het project de lineaire opstelling van de windturbines langs het [REDACTED] onderbreekt aangezien ze westelijker worden ingeplant en tevens een andere beeldvorming hebben (materiaal en hoogte) en dat het project fundamenteel interfereert met de cultuurhistorische kenmerken van het aanliggend stadsgebied.

Met betrekking tot "wonen" stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing vast dat de bewering in de lokalisatiestudie van de verzoekende partij dat er zich binnen een straal van 250 meter geen woningen bevinden, niet correct is aangezien er in de onmiddellijke omgeving een drietal "kritische woningen" staan. Volgens de verwerende partij is een concrete studie nodig om de impact te kennen.

Onder "bedrijventerreinen" stelt de verwerende partij dat de lokalisatienota geen verduidelijking geeft over de relatie van het gevraagde met de bedrijfsgebouwen in de omgeving, dat er evenmin een economische afweging is gebeurd, dat de mogelijke impact op het werkcomfort niet is onderzocht, dat de mogelijke effecten van het gevraagde ten aanzien van efficiënt bodemgebruik of eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) niet worden beschreven of geëvalueerd, dat enkel het effect van slagschaduw/lichtreflecties voor enkele kantoren werd berekend waaruit blijkt dat de internationale norm zeer dicht benaderd wordt en derhalve een meer doorgedreven onderzoek gewenst is.

Bij de beoordeling van "landschap" wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de bestaande windturbines ter plaatse verouderd zijn en dat gezocht wordt naar het vervangen/verhogen, dat bij de inplanting van nieuwe turbines in eerste instantie moet onderzocht worden of bij dit nieuwe project kan worden aangesloten en dat uit de overlegvergadering blijkt dat dit niet tot de mogelijkheden behoort.

Onder de beoordeling "luchtvaart" wordt gesteld dat een bebakening van de turbines noodzakelijk is en dat deze zal zorgen voor een visuele verstoring voor de cultuurhistorische waarde van de binnenstad en het project nog verder zal isoleren ten opzichte van de bestaande projecten.

2.

In het derde onderdeel van het middel houdt de verzoekende partij voor dat bij de totstandkoming van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "zeker en vast rekening (is) gehouden met de visuele impact van het Zeehavengebied op de stad Brugge" en dat de verwerende partij "nogal licht over de betekenis van het GRUP als element van goede ruimtelijke ordening (gaat)".

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, deze voorschriften worden geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

Artikel 4.3.1, § 2, 1° luidt als volgt:

“§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;”

Uit deze bepalingen volgt dat de vergunningsverlenende overheid een aanvraag gelegen in een ruimtelijk uitvoeringsplan dient te beoordelen aan de hand van de relevante aandachtspunten vermeld in de artikel 4.3.1, § 2, 1° VCRO, tenzij deze aandachtspunten behandeld en geregeld zijn in de voorschriften van dit uitvoeringsplan.

De verzoekende partij toont niet aan dat de afwegingselementen in de bestreden beslissing onder de titel “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” aandachtspunten zouden betreffen die “behandeld en geregeld” zijn in de voorschriften van het ruimtelijk uitvoeringsplan.

Het derde onderdeel van het middel is ongegrond.

3.

In het eerste onderdeel van het middel betwist de verzoekende partij dat het “vervangproject” voor het bestaande windturbinepark een beoordelingselement kon vormen, dat het gevraagde de beeldvorming zou verstoren van het bestaande windturbinepark, dat het gevraagde “een visuele verstoring zou vormen voor de binnenstad en zijn werelderfgoedstatuut” en dat de verwerende partij het advies van Port en Zeebrugge – MBZ kon “gebruiken” in de bestreden beslissing.

In het tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij in haar beoordeling geen rekening houdt met het feit dat de verzoekende partij “zonder meer bereid is” de tiphoogte van de turbines te verlagen naar 120 meter en aan te sluiten bij de hoogte van het “vervangingsproject” en dat het vervangingsproject in de bestreden beslissing wordt voorgesteld als “vervanging/verhoging”, terwijl het eveneens een uitbreiding zou betreffen waarbij de turbines dichter bij de stad Brugge zouden staan dan in het gevraagde project van de verzoekende partij.

Uit de overwegingen in het bestreden besluit onder de titel “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” moet worden afgeleid dat de verwerende partij van oordeel was dat het aangevraagde niet kon vergund worden omwille van verschillende motieven. De beoordeling onder de afwegingselementen “ruimtelijk”, “landschap” en “luchtvaart” doen de verwerende partij besluiten dat het gevraagde strijdig is met de goede ruimtelijke ordening. Onder de beoordeling van de afwegingselementen “wonen” en “bedrijventerreinen” stelt de verwerende partij vast dat de lokalisatiestudie van de verzoekende partij niet correct is, hetzij geen (afdoend) onderzoek bevat

en dat een verdere “concrete studie” en meer “doorgedreven onderzoek” nodig is om de impact van het gevraagde te beoordelen.

Het behoort tot de wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om te oordelen of het gevraagde al dan niet verenigbaar is met de eisen van de goede ruimtelijke ordening. De Raad mag zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

In het eerste en tweede onderdeel van het middel laat de verzoekende partij na de motieven van de bestreden beslissing onder de afwegingselementen “wonen” en “bedrijventerrein” te bekritisieren. De verzoekende partij laat evenzeer na om de beoordeling in het bestreden besluit onder “ruimtelijk” en “luchtvaart” te bekritisieren voor zover daarin wordt besloten dat uit het advies van van de “Federale Overheidsdienst Mobiliteit & Verkeer – Directoraat-generaal Luchtvaart-Directie Luchtruim en Luchthavens” en “Defensie” een noodzakelijke dag- en nachtbebakking volgt die zal zorgen voor een “bijkomende lichtvervuiling vanuit de binnenstad”. Bovendien betwist de verzoekende partij niet dat de turbines in haar project op een afstand van 1.400 meter worden voorzien van het bestaande windturbinepark en naar materialen een andere beeldvorming hebben. In het bestreden besluit stelt de verwerende partij dat daardoor de lineaire opstelling wordt onderbroken van de bestaande windturbines langs het [REDACTED]. De verzoekende partij toont onder het eerste en tweede middel niet aan dat deze beoordeling kennelijk onredelijk is.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij verschillende motieven van de bestreden beslissing zonder enige kritiek laat en de kennelijke onredelijkheid niet aantoot van het motief dat het gevraagde het bestaande landschapsbeeld langs het [REDACTED] duidelijk verstoort. Deze motieven, waarvan de verzoekende partij niet beweert noch aantoot dat ze de bestreden beslissing niet kunnen dragen, blijven overeind waardoor de overige grieven van de verzoekende partij onder het eerste en tweede onderdeel dienen beschouwd te worden als gericht tegen bijkomende motieven. Kritiek op een bijkomend motief kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het eerste en tweede onderdeel is ongegrond.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het fair-play beginsel, machtsafwending, het rechtzekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

De verzoekende partij zet onder meer uiteen:

“... ”

Eerste onderdeel: periode voorafgaand het bezoek van de visitatiecommissie van de UNESCO

De procedure nam een aanvang op 06/01/2009, het negatief advies van CBS Brugge kwam pas op 12/05/2010. Dit is meer dan 14 maanden na de startdatum van de procedure.

Niet correcte behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Het advies van het CBS van Brugge is niet bindend, toch heeft de verwerende partij steeds vol gehouden dat het advies nodig was om zijn beslissing te nemen. De verwerende partij heeft gedurende de looptijd van de procedure een volgehouden gemis aan belangstelling van het dossier getoond. Uit de feiten en voorgaanden en de bijhorende stukken blijkt dat de verwerende partij eigenlijk aan het wachten was op de uitspraak van de beroepsprocedure van de milieuvergunning en dus geen enkele inspanning of moeite deed om het bekomen van het advies van het CBS Brugge te bespoedigen. De verwerende partij had nochtans, gezien het niet bindend zijn van het advies, zijn besluit kunnen opmaken.

De wederkerigheid van de bouwvergunning en de milieuvergunning is beperkt tot de eindfase van de besluitvorming. Iedere aanvraag moet volgens zijn eigen regeling behandeld worden, waarbij de wederkerigheid geen motief mag opleveren om de behandeling van de ene vergunning op te schorten tot over de andere uitspraak is gedaan. In voorliggend geval is dit duidelijk gebeurd.

Niet correcte behandeling en schending van het gelijkheidsbeginsel.

Wellicht worden niet alle aanvragen op dergelijke manier behandeld. Belangrijke vastgoedprojecten (B park, vastgoedprojecten vermeld in het rapport van de UNESCO) worden in Brugge met meer respect behandeld, verzoekende partij heeft dit alles met een gevoel van machteloosheid moeten ondergaan.

Het op de lange baan schuiven van de behandeling van het project is een direct bewijs dat de verwerende partij het project eigenlijk wel zag zitten en op zijn minst als sterk vergunbaar beschouwde. Mocht dit niet het geval geweest zijn dan had verwerende partij zeker en vast vroeger zijn besluit gemaakt en geweigerd.

Vervolgens is het de verzoekende partij die zelf het initiatief moet nemen om de procedure op gang te trekken. **Stuk 3.**

Niet correcte behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Verzoekende partij wil bij deze eveneens de vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar aanklagen. Verzoekende partij heeft van bij de eerste contacten de indruk gehad dat deze man geen objectieve kijk had op de zaak. Hij heeft bewust zijn advies laattijdig geformuleerd, verzoekende partij heeft echt bij het kabinet van ruimtelijke ordening moeten aandringen om de zaak te laten vooruitgaan.

Uiteindelijk neemt het CBS van Brugge **op de zitting van 26 maart 2010 een besluit om positief advies te verlenen voor het project**, dit op basis van een negatief advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar. **(Stuk 16)**. We merken hierbij op dat dit besluit genomen is met de volledige kennis van de visuele impact zoals gevraagd door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en, belangrijk, met de turbines op 150 m tiphoogte. Inderdaad had de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar sedert 14 oktober de volledige kennis omtrent de visuele impact, dit dankzij **stuk 2**.

We citeren hier het besluit: onderaan pagina 14 van stuk 16...

In de feiten is dit een direct bewijs dat op **26 maart 2010 het CBS van Brugge, op basis van de inhoud van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar,**

het project als vergunbaar beschouwde en dus de visuele impact en ruimtelijke ordening als aanvaardbaar beschouwde.

Schending van het rechtszekerheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel.

Deze beslissing is administratief niet vertaald in een advies naar de verwerende partij. Een beslissing genomen op het CBS mag beschouwd worden als een duidelijke toezegging en verzoekende partij heeft aldus recht op dit besluit.

Tweede onderdeel: periode na het bezoek van de visitatiecommissie van de UNESCO

Het rapport van de visitatiecommissie van de UNESCO is de aanleiding voor het blokkeren van de positieve adviesverlening vanwege het CBS.

We citeren een passage uit het rapport van de commissie **Stuk 4**

Visual impact assessment

The integrity of the World Heritage properties comprising Historic Centre of Brugge, Flemish Béguinage and Flemish belfry depends on respect for the special visual quality of the ensemble and its setting in the countryside. The existing height limit (40m) for new construction in the area does not by itself protect against non-suitable change in the visual quality.

Visual impact assessment studies should be elaborated by independent bodies at an early stage of planned new intervention in the area.

This will allow corrective measures to be taken during the planning process to avoid adverse impact on the outstanding universal value of the property.

Terms of reference for development of selected areas

In relation to discrepancies occurring between cultural values and change of use at a particular site, preliminary studies should analyse the specific values of the area. Such a study has to formulate basic requirements concerning preservation of the declared values and define binding conditions for future development. This will avoid unrealistic expectations of developers in their feasibility studies for planned investment.

Samengevat: voor projecten met mogelijks visuele impact op het beschermde werelderfgoed adviseert de commissie:

- *Dat de visuele impactstudie door een onafhankelijke partij dient te gebeuren*
- ***Dat criteria ter beoordeling moeten aanwezig zijn.***
- *Dat corrigerende maatregelen kunnen genomen worden.*

Zonder berichtgeving naar, noch overleg met verzoekende partij heeft de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar een opmeting analyse laten uitvoeren omtrent de zichtbaarheid van de turbines met 150 m tiphoogte op de historische stadskern.

Deze opmeting analyse werd voorgelegd aan de UNESCO. Het antwoord was dat gezien de turbines zichtbaar waren op verschillende plaatsen binnen het historische centrum er

een **potentieel negatieve** weerslag kan zijn op de integriteit en op de “buitengewone universele waarde “ van de stad.

Op 12 mei 2010 heeft het CBS Brugge een ongunstig advies geformuleerd, dit op basis van negatief advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, op zijn beurt gebaseerd op een brief van de UNESCO. **Verzoekende partij merkt hierbij op dat logischerwijs het enige element ter staving van het negatief worden van het positief advies van 26 maart 2010 de UNESCO brief is.**

Verzoekende partij heeft, onwetende van het bestaan van het ongunstig advies van het CBS Brugge van 12 mei 2010, een brief geschreven naar alle actoren met een voorstel: **Stuk 5.**

We citeren hier een passage uit deze brief: **Stuk 5**

- Onze milieuvergunning is afgeleverd voor twee windturbines met maximale rotordiameter van 82 m, een maximale ashoogte van 108,6 m en aldus een maximale tiphoogte van 150 m.
- Wij willen inzage in het advies van Unesco en zien welke criteria gehanteerd worden om ons project te beoordelen.
- Wellicht speelt de tiphoogte een belangrijke rol in die beoordeling. Wij stellen voor om te bekijken welke tiphoogte aanvaardbaar zou zijn op desbetreffende locatie. We zijn bereid om dan onze turbinekeuze aan te passen naar die waarde. Sowieso blijven we op die manier binnen de opgelegde voorwaarden van de milieuvergunning. Met een kleinere turbine wordt de milieu-impact geringer.
- Wij kunnen een zichtbaarheidstudie uitvoeren om te zien of we binnen de Unesco criteria vallen.
- Desgevallend zou dan vanwege Stad Brugge een voorwaardelijk positief advies kunnen gegeven worden in die zin dat de tiphoogte van de turbine zou beperkt worden tot bv 123 m.

De verwerende partij die reeds in het bezit was van het ongunstig advies van het CBS Brugge is dan tot inzicht gekomen dat er een overleg diende te gebeuren.

Er is op 24 juni 2010 een driepartijen overleg gebeurt waar volgende afspraken werden gemaakt:

- De verzoekende partij was het eens dat een aanpassing, meerbepaald verlaging van de tiphoogte , nodig was om het project vergunbaar te maken.
- Zowel de bevoegde schepen, gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar als de verwerende partij waren akkoord om een lagere tiphoogte te bekijken en desgevallend te vergunnen.

We citeren hier de conclusies van het overleg: **Stuk 7**

- Er moet een visualisatiestudie opgemaakt worden door de aanvrager in samenwerking met de stad gebaseerd op diverse voorstellen qua hoogte. Daarna wordt deze studie naar de UNESCO gestuurd door de stad met de concrete vraag wat wel aanvaard is van deze alternatieven. Na ontvangst van dit advies zal verder beraad worden welk standpunt er zal aangenomen worden.
- Dit te kaderen in een algemeen overleg met UNESCO, dus ifv impact van het werelderfgoed.

Verzoekende partij heeft, conform de afspraken, op 4 augustus 2010 de visualisatiestudie met de turbines op 120 m tiphoogte aan alle actoren bezorgd. **Stuk 8.**

Verzoekende partij heeft een herinneringsbrief gestuurd op 25 augustus. Uit de contacten met de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar hadden we de indruk **dat hij niet van plan was om de gemaakte afspraken te respecteren. Stuk 9.**

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, in tegenstelling met de afspraken, stelt eenzijdig een advies op om niet in te gaan op het alternatief met 120 m tiphoogte. **Stuk 10**

Niet correcte behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en fair play beginsel.

Gezien de speciale omstandigheden (eerste positief advies CBS Brugge en daarna negatief advies CBS Brugge) en de aanbevelingen van de UNESCO had de verzoekende partij redelijkerwijs recht op een mogelijkheid tot corrigerende maatregelen. Er was op het driepartijenoverleg (verwerende partij, kabinet ruimtelijke ordening Stad Brugge, verzoekende partij) een werkwijze afgesproken en toegezegd. **De afspraak was dat een visualisatiestudie met de turbines op 120 m tiphoogte ter beoordeling aan de UNESCO ging voorgelegd worden.**

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft deze werkwijze **niet** willen volgen en heeft eenzijdig de werkwijze kortgesloten.

Ter slot van rekening is de studie het enige objectieve element in deze zaak. Het compleet negeren van de resultaten, het niet willen bespreken laat staan erkennen van onze conclusies en het bewust niet voorleggen van de studie aan de UNESCO bewijzen de vermoedens van vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en de manifeste onwil om de zaak op een objectieve manier te bekijken.

Schending van het gelijkheidsbeginsel.

Gelijke gevallen moeten op gelijke wijze behandeld worden (art 1 grondwet). Bij de turbines met tiphoogte op 150 m heeft de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar **zijn studie** voorgelegd aan de UNESCO, dit omdat hij zeker was van het resultaat, **namelijk negatief**. Bij het zien en lezen van **onze visualisatiestudie** met de turbines met tiphoogte 120 m heeft hij gezien dat, indien hij het advies van de UNESCO zou vragen, het **advies positief** zou kunnen zijn. Hij heeft het risico niet willen lopen en eenzijdig geadviseerd.

Nogmaals een bewijs dat het vermoeden van vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar aangaande het project geen verzinsels zijn.

Derde onderdeel: de behandeling door de verwerende partij

Op 21/12/10 worden wij uitgenodigd op een overlegvergadering. **Stuk 11**

Verzoekende partij had gedacht dat er nu eindelijk eens op een objectieve manier ging overlegd worden. Onze dossier is alleen aan bod gekomen om te stellen dat het dossier ging afgehandeld worden en dit met een weigering.

Niet correcte behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en fair play beginsel

Gezien de speciale omstandigheden (eerste positief advies CBS Brugge en daarna negatief advies CBS Brugge) en de aanbevelingen van de UNESCO had de verzoekende partij redelijkerwijs recht op een mogelijkheid tot corrigerende maatregelen. Er was op het

driepartijenoverleg, **op initiatief van verwerende partij**, een werkwijze afgesproken en toegezegd. De afspraak was dat een visualisatiestudie met de turbines op 120 m tiphoogte ter beoordeling aan de UNESCO ging voorgelegd worden.

Zoals hierboven beschreven heeft de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar deze werkwijze niet willen volgen en heeft eenzijdig de werkwijze kortgesloten.

Nu is het de beurt aan de verwerende partij om die afspraak niet na te komen en de werkwijze kort te sluiten. Verzoekende partij merkt nogmaals op dat verwerende partij de initiatiefnemer was van het driepartijenoverleg. Waarom dan die afspraken niet nakomen? Verzoekende partij begrijpt er niks van.

Ter slot van rekening is de studie het enige objectieve element in deze zaak.

Het aanvaarden van het advies van het CBS Brugge, gebaseerd op de onjuiste beoordeling van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en niet van de UNESCO zoals afgesproken bewijzen eveneens de onwil van de verwerende partij om de zaak op een objectieve manier te bekijken.

Schending van zorgvuldigheidsbeginsel, détournement de pouvoir

Op 21/12/10 had de verwerende partij gemeld dat het dossier volgens de geijkte procedure ging afgewerkt worden. **Stuk 11**

Verzoekende partij was in verwachting van het besluit en wilde het besluit zo vlug mogelijk.

Verwerende partij heeft in maart 2011 nog een poging ondernomen om onze bouwaanvraag te doen intrekken. Het intrekken van de bouwaanvraag op zich is niet ongebruikelijk maar gezien de specifieke omstandigheden is dit wel een gedurfde en schaamteloze vraag. Dit durft men alleen te doen vanuit een machtspositie.

Uiteindelijk heeft het geduurd tot 12 december 2011 eer verzoekende partij na talloze telefoons en uiteindelijk het versturen van een boze mail de beslissing gekregen heeft. **(Stukken 12,13,14), bijna een jaar !!!!!!!**

De bedoeling was duidelijk: door het intrekken van het dossier zou verzoekende partij aan zijn toegang tot de rechter verzaken. Dit was absoluut nodig gezien de moeilijkheid om een gemotiveerde weigering op te stellen. Bovendien wist de verwerende partij dat de contractuele verbintenissen (met de opstalgevers) niet oneindig doorlopen en speculeerde de verwerende partij hierop, de zaak zou op die manier vanzelf doodbloeden. Ronduit schandalig.

Vierde onderdeel: misbruik van het dossier om het imago naar UNESCO toe op te krikken

Verzoekende partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat dit dossier misbruikt wordt om de visitatiecommissie van de UNESCO ter wille te zijn. In het rapport **(Stuk 4)** worden enkele voorbeelden aangehaald waarbij de dienst ruimtelijke ordening van het Stad Brugge op de vingers getikt wordt, zelfs in die mate dat een erkenning van buitengewone waarde in het gedrang zou kunnen komen.

Het is begrijpelijk dat men na deze opmerkingen de dossiers met de nodige omzichtigheid moet behandelen, maar dit wil niet zeggen dat men de behandeling van de dossiers moet verhinderen, of meer nog vermijden **of meer nog orkestreren tot weigering**.

Het lijkt erop dat dit dossier een soort zoenoffer is naar de commissie toe, dit om te bewijzen hoe goed het Stad Brugge het in de toekomst wel zal doen. Wanneer men de brief leest die de UNESCO geschreven heeft naar aanleiding van de zogenaamde adviesvraag **(Stuk 6)**, komt men tot de vaststelling dat dit geen normale, neutrale

adviesverlening is doch eerder een verzoeningsbrief met als zoenoffer het windturbineproject.

Dat vervolgens het CBS Brugge in samenwerking met het agentschap ruimtelijke ordening West Vlaanderen op sluwe, georkestreerde wijze komaf wil maken met het dossier, hierbij alle beginsels van behoorlijk bestuur aan hun laars lappende, is hierboven uitvoerig bewezen.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Eerste onderdeel.

1.1 Verzoekende partij meent dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden zijn doordat de GSA het advies van het CBS afgewacht heeft, advies dat 14 maanden op zich heeft laten wachten.

Op zich kan men de GSA geen onzorgvuldig handelen verwijten wanneer hij een verplicht in te winnen advies afwacht vooraleer te beslissen (art. 127 § 1 tweede lid DORO). Het al dan niet bindend karakter van dat advies is daarbij irrelevant.

Het spreekt voor zich dat het standpunt van het CBS in deze belangrijk is gezien de impact van de aanvraag op de historische binnenstad.

Hoe dan ook is de zogenaamde lange duur om tot het besluit te komen, op zich geen reden om het bestreden besluit te vernietigen. Het betreft geen inhoudelijke kritiek op het besluit zelf.

1.2 Van een schending van het gelijkheidsbeginsel omdat zogenaamd andere projecten een snellere doorlooptijd kennen dan de aanvraag van verzoekende partij, kan al evenmin sprake zijn.

Opnieuw betreft dit geen kritiek op de inhoud van het bestreden besluit en legt verzoekende partij geen stukken voor van haar bewering.

1.3 De kritiek van verzoekende partij op de houding van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar slaat andermaal niet op de inhoud van het bestreden besluit.

1.4 Verzoekende partij meent recht te hebben op het advies van 26.03.2010 van het CBS dat gunstig zou zijn.

Nogmaals, dit is ook geen kritiek op het bestreden besluit maar op een niet bindend onderdeel van de vergunningprocedure. De GSA heeft beslist, niet het CBS.

Tweede onderdeel.

2.1 Verzoekende partij beklagt zich andermaal over de handelwijze van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar die eigengereid zou opgetreden hebben.

Waar dit van invloed is op de rechtsgeldigheid van het bestreden besluit, wordt door verzoekende partij niet aangeduid.

Feit is dat ook verzoekende partij op blz. 8 van het verzoekschrift erkent dat de aanvraag zoals ze ingediend werd, niet aanvaardbaar is. Vandaar dat de aanvrager voorgesteld heeft om de tiphoogte van de windturbines van 150m naar 120m te brengen, waarna de impact ervan de historische binnenstad zou onderzocht worden.

Dat onderzoek heeft uitgewezen dat ook windturbines met een tiphoogte van 120m nog steeds vanuit de binnenstad duidelijk zichtbaar zijn en dus de bezwaren van de Unesco – met name dat de windturbines vanuit de binnenstad niet zichtbaar mogen zijn – onverminderd blijft gelden. Dat het CBS haar standpunt gehandhaafd heeft, is dan ook logisch.

Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel van behoorlijk bestuur legt aan de vergunningverlenende overheid de verplichting op dat de aanvrager moet kunnen antwoorden op adviezen of van de wettelijk voorgeschreven procedure moet afgeweken worden. Nieuw advies vragen aan de Unesco is geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste.

2.2 De kritiek van verzoekende partij op het niet inwinnen van het advies van de Unesco voor windturbines met een tiphoogte van 120m, heeft niets met het gelijkheidsbeginsel te maken. Er bestaat ook geen wettelijke verplichting toe om dergelijk advies in te winnen.

3 Derde onderdeel.

3.1 Volgens verzoekende partij is het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de fair-play geschonden doordat de nieuwe studie voor windturbines met een maximale tiphoogte van 120m niet aan de Unesco werd voorgelegd.

Op zich kan verzoekende partij geen schending van het zorgvuldigheidsprincipe voorhouden waar zij meent te kunnen eisen dat een niet wettelijk voorgeschreven procedure zou moeten gevolgd worden. Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor dat het advies van de Unesco zou moeten ingewonnen worden. Het is het CBS dat advies geeft.

Feit is trouwens dat de Unesco van oordeel is dat de windturbines door hun zichtbaarheid een negatieve impact op de historische stad zouden hebben. De windturbines van 120m hoog evenzeer. Waar de Unesco vooropstelt dat windturbines niet zichtbaar mogen zijn vanuit de binnenstad – standpunt dat zeker door het CBS en de GSA naar voren wordt geschoven – moet geen nieuw advies aan de Unesco gevraagd worden voor windturbines die nog steeds zichtbaar blijven...

Al evenmin heeft de verzoekende partij het 'recht' om zogenaamde 'corrigerende maatregelen' voor te stellen. Als verzoekende partij iets anders vergund wil zien dan aangevraagd, moet zij een nieuwe aanvraag indienen.

3.2 De duur van het verloop van de vergunningprocedure heeft niets met het bestreden besluit zelf te maken. Indien verzoekende partij vond dat het te lang duurde, diende zij desnoods de gepaste maatregelen genomen te hebben.

Dat de weigering niet te motiveren zou vallen, quod non, wordt door de inhoud van het bestreden besluit genoegzaam bewezen.

4 Vierde onderdeel.

In het vierde onderdeel trekt verzoekende partij nogmaals van leer tegen de overheid, maar levert zij geen kritiek op het bestreden besluit.

...

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

1. Eerste onderdeel

In het eerste onderdeel beklaagt de verzoekende partij zich over de lange duur van de vergunningsprocedure, de vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar en de omstandigheid dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge (hierna “CBS”) op 26 maart 2010 het project als vergunbaar beschouwde.

- 1. Verzoekende partij is van mening dat de vergunningsprocedure te lang zou hebben aangesleept. Nog daargelaten het feit dat de lange duurtijd van de vergunningsprocedure net het gevolg was van de omstandigheid dat de verwerende partij meermaals met de verzoekende partij heeft overlegd, en er aanvullend onderzoek is gebeurd, hetgeen net aantoont dat het dossier bijzonder zorgvuldig is behandeld, maakt de verzoekende partij op geen enkele wijze inzichtelijk op welke wijze dit tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden.*
- 2. Verzoekende partij klaagt daarnaast de vermeende vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de stad Brugge aan.*

Tussenkomende partij laat de beschuldigingen van de verzoekende partij volledig voor haar rekening.

Verzoekende partij laat overigens na aan te tonen hoe de vermeende vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar van de stad Brugge tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden. Er valt overigens ook niet in te zien hoe de vooringenomenheid van een ambtenaar van de stad Brugge, die te dezen niet eens de vergunningverlenende overheid is, tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden.

- 3. Tot slot meent de verzoekende partij te kunnen bewijzen dat tussenkomende partij het project op 26 maart 2010 als vergunbaar beschouwde. Verzoekende partij leidt hieruit af dat zij aldus recht zou hebben op “dit besluit”. Welk besluit de verzoekende partij precies bedoelt, is voor tussenkomende partij een raadsel.*

In ieder geval dient er op te worden gewezen dat het standpunt dat een adviserende overheid – advies dat overigens niet bindend is voor de verwerende partij – ooit heeft ingenomen, maar waar het op grond van nieuwe gegevens van is afgestapt, evident de verwerende partij niet kan binden, zodat dit niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Het onderdeel faalt naar recht.

2. Tweede onderdeel

1. Het tweede onderdeel omvat een uitgebreide uiteenzetting over het advies van de visitatiecommissie van de Unesco. Verzoekende partij voert evenwel geen enkele schending van enige norm aan, zodat het onderdeel onontvankelijk is (artikel 4.8.16, § 3, lid 1, 5° VCRO).
2. Ondergeschikt dient er op te worden gewezen dat ook dit onderdeel zich richt op de vermeende vooringenomenheid van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar. Dit onderdeel is dan ook niet gericht tegen de bestreden beslissing zodat het ook op dit punt onontvankelijk, minstens ongegrond is.

3. Derde onderdeel

In een derde onderdeel beklaagt de verzoekende partij zich over het niet nakomen van beweerd gemaakte afspraken en de lange duur van de behandeling van de aanvraag.

1. In zoverre het middel zich beroept op gemaakte afspraken, faalt het naar recht. Het is immers evident dat een vergunningverlenende overheid de aanvraag slechts toetst aan de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening (art. 4.3.1, §1, lid 1, 1° VCRO). Een vergunning verlenende overheid kan niet eens juridisch geldige afspraken maken over te verlenen vergunningen, hetgeen in casu overigens niet is gebeurd.
2. Daarenboven valt niet in te zien waarom de verzoekende partij stelt niet te begrijpen waarom de aanvraag op basis van de visualisatiestudie met de turbines op 120 meter tiphoogte niet ter beoordeling aan de Unesco werd voorgelegd. Evenwel blijkt duidelijk uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij van mening was dat uit bijkomende visualisatiestudie duidelijk bleek dat de goede ruimtelijke ordening in ieder geval zou worden verstoord:

“Ook het feit dat deze 2 turbines dichtbij (meest zuidelijke: op ca. 600m van) de binnenstad (Unesco Werelderfgoed) worden geplaatst en volgend op de fotosimulaties duidelijk gebleken is dat (zelfs met een alternatieve tiphoogte van 120m = cfr. aanvraag langs [REDACTED]) de impact van het gevraagde op de binnenstad vrij belangrijk is en zeker niet mag onderschat worden doet besluiten dat de inplanting van de turbines te tastbaar en dreigend overkomt voor dit werelderfgoed; de verplichte dag- en nachtbepaling (zie advies Ministerie van Landsverdediging – rubriek EXTERNE ADVIEZEN) zullen nog voor bijkomende lichtvervuiling zorgen vanuit de binnenstad (zie ook verder: item ‘luchtvaart’). Uit de fotosimulatie blijkt dat vanuit o.a. de volgende (noord-oostelijke) posities in de binnenstad één of beide windturbines zichtbaar zijn : [REDACTED]. Ook vanuit de [REDACTED] zullen verschillende delen van windturbines (masten, rotors) zichtbaar zijn.

De interferenties met de cultuurhistorische kenmerken van het aanliggend stadsgebied zijn bijgevolg te fundamenteel te noemen.

Samenvattend kan gesteld worden dat door het gevraagde de bestaande beeldbepalende parallelle lijnopstelling van windturbines (zelf bij vervanging/verhoging ervan) langs het kanaal wordt verstoord maar dat er ook een duidelijke visuele verstoring optreedt van de binnenstad en zijn werelderfgoedstatuut. Voor dit laatste verwijst ik naar de rubrieken HISTORIEK en EXTERNE ADVIEZEN.”

Uit het bestreden besluit blijkt aldus zeer duidelijk om welke redenen de verwerende partij de aanvraag strijdig achtte met de goede ruimtelijke ordening. Het zou net onwettig zijn

om die beoordeling aan te passen omwille van – overigens niet bewezen – afspraken met de verzoekende partij.

Het middel faalt dan ook zowel in feite als in rechte.

3. Daarnaast beklagt de verzoekende partij zich over de lange duur van de vergunningsprocedure. Ze laat evenwel na om aan te tonen op welke wijze dit tot de onwettigheid van de bestreden beslissing zou kunnen leiden. Het onderdeel is op dit punt dan ook onontvankelijk, minstens ongegrond.
4. De aantijgingen m.b.t. vermeende strategische manoeuvres laat tussenkomende partij volledig voor rekening van verzoekende partij.

4. Vierde onderdeel

1. In het vierde onderdeel voert de tussenkomende partij aan dat de weigeringsbeslissing zou zijn “georkestreerd” om de visitatiecommissie van de Unesco ter wille te zijn.

Verzoekende partij toont opnieuw niet aan welke regelgeving door de vermeende handelswijze zou zijn geschonden, laat staan dat zij aantoont op welke wijze deze regelgeving zou zijn geschonden. Het middelonderdeel is onontvankelijk (art. 4.8.16, §3, lid 1, 5° VCRO).

2. Uiterst subsidiair moet worden opgemerkt dat werkelijk niet valt in te zien waar de verzoekende partij een orkestratie ziet in de bestreden beslissing.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat de inplanting van de aangevraagde windturbines op die locatie een ernstige verstoring zou teweegbrengen van de goede ruimtelijke ordening. Niets belet uiteraard dat de verwerende partij zich hiervoor onder meer baseert op het advies van het schepencollege van de stad Brugge en de fotosimulaties voorgelegd door de aanvrager.

Daarenboven vergeet tussenkomende partij kennelijk dat de VCRO uitdrukkelijk toelaat dat rekening wordt gehouden met zorgplichten uit andere beleidsvelden.

Art. 4.3.4 VCRO specificeert dat een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. Onder dergelijke “doelstellingen of zorgplichten” dient te worden begrepen:

“Internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die de overheid bij de uitvoering of de interpretatie van de regelgeving of het voeren van een beleid verplichten tot de inachtneming van een bepaalde doelstelling of van bepaalde voorzorgen, zonder dat deze op zichzelf beschouwd voldoende juridisch duidelijk zijn om onmiddellijk te kunnen worden uitgevoerd.”

(artikel 4.3.4, lid 2 VCRO).

Overeenkomstig titel II van het Werelderfgoedverdrag van 16 november 1972, waarbij België en het Vlaamse gewest partij zijn, dienen de verdragspartijen de bescherming van het op hun grondgebied aanwezige cultureel en natuurlijk erfgoed te waarborgen. Artikel

5 van het Werelderfgoedverdrag preciseert dat onder meer ook de bestuurlijke maatregelen nodig voor de bescherming van het erfgoed moeten worden genomen. Titel II van het Werelderfgoedverdrag houdt aldus in “dat de overheden een uitdrukkelijke zorgplicht opgelegd krijgen om hun werelderfgoed te beschermen en te behouden.”

De VCRO maakt het voor de verwerende partij uitdrukkelijk mogelijk om rekening te houden met de zorgplicht voor het Werelderfgoed in zijn vergunningsbeslissingen. Verzoekende partij zou aldus onmogelijk kunnen voorhouden dat de aanvraagprocedure oneigenlijk aangewend wordt wanneer met de impact van de aanvraag op Brugse binnenstad als Werelderfgoed rekening wordt gehouden.

...”

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

1. Eerste onderdeel

Verwerende partij wast zijn handen in onschuld en schijnt het volledig normaal te vinden dat

- Verwerende partij 14 maanden gewacht heeft op het advies van het CBS. De strategie was om te wachten op de uitslag van de beroepsprocedure van de milieuvergunning, vooraleer met het eigen werk te beginnen.*
- Het CBS op 26 maart 2012 een positief advies gegeven heeft voor turbines met tiphoogte op 150 m op basis van het negatieve advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en dat dit positief advies ontegensprekelijk aanleiding had gegeven tot het vergunnen van het project.*
- verwerende partij na het bekomen van het advies van het CBS nog 8 maanden gewacht heeft om het besluit te maken.*

2. Tweede onderdeel

2.1

Verwerende partij schijnt te vergeten dat op het driepartijenoverleg overeengekomen was om de visualisatiestudie met windturbines op 120 m aan de UNESCO voor te leggen en hun advies dienaangaande te vragen. Is een gemaakte afspraak met de overheid dan niks waard ?

Verwerende partij wil hier de indruk wekken als zou de Unesco een eis hebben dat “ de windturbines vanuit de binnenstad niet zichtbaar mogen zijn”. Verzoekende partij vraagt een materieel bewijs van deze eis.

De Unesco vraagt zulks niet en legt geen criteria op, zij vragen een impactstudie op de historische binnenstad. De impactstudie is na hun evaluatie richtinggevend.

De impactstudie (stuk 8 en 9 van het administratief dossier) bestaat en wordt door de verwerende partij en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar als representatief bestempeld.

We citeren:...

Verzoekende partij wil opmerken dat verwerende partij erkent dat er sprake was van een onderzoek naar de impact op de historische binnenstad.

Verwerende partij zegt niet dat er een impact is op de historische binnenstad met de turbines op 120 m.

2.2

Om onverklaarbare reden weigert verwerende partij om de impactstudie aan de Unesco voor te leggen.

Logischerwijs is daar maar een verklaring voor: Unesco had, gezien de onbestaande visuele impact op de historische binnenstad een gunstig advies kunnen geven.

3. Derde onderdeel

3.1

Verwerende partij schrijft:...

Verwerende partij schijnt te vergeten dat op het driepartijenoverleg overeengekomen was om de studie met windturbines aan de UNESCO voor te leggen en hun advies dienaangaande te vragen.

Verwerende partij schrijft:...

Verwerende partij had beter het advies voor de windturbines op 120 m aan Unesco gevraagd in plaats van nu in de naam van Unesco uitspraken te doen en dit dan nog op basis van zelf uitgevonden criteria.

Nogmaals:

Verwerende partij wil hier de indruk wekken als zou de Unesco een eis hebben dat “de windturbines vanuit de binnenstad niet zichtbaar mogen zijn”.

De Unesco vraagt zulks niet en legt geen criteria op, zij vragen een impactstudie voor de historische binnenstad. De impactstudie is na hun evaluatie richtinggevend.

...

*In de feiten en voorgaanden van het administratief dossier staat het verloop beschreven. Verzoekende partij heeft door het uitblijven van het advies van het CBS initiatieven moeten nemen om een advies **te kunnen krijgen**. Een adviserende overheid heeft de plicht om een gevraagd advies binnen redelijke termijnen af te leveren. Te dezen heeft verzoekende partij om een advies moeten smeken. **Bewijs is dat 6 maanden na het indienen van het dossier verzoekende partij zelf contact met de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar genomen heeft om de adviesverlening op gang te trekken, absoluut niet geholpen door de lakse houding van de verwerende partij.***

Tussenkomen partij schijnt te vergeten dat zij tegenover verzoekende partij handelen vanuit een machtspositie. Het was voor verzoekende partij op eieren lopen.

Het betreft hier de beslissing van het Schepencollege van 26 maart 2010 stuk 16 van het administratief dossier.

Verzoekende partij vindt het een zeer belangrijk gegeven dat het CBS op 26 maart 2010 besloten had om een positief advies naar AROHM te formuleren en dit voor de windturbines met tiphoogte op 150 m. Dit bewijst dat op dit moment in de tijd de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar (die het dossier al meer dan jaar ter studie had) niet in staat was om het CBS te overtuigen dat de windturbines op 150 m niet aanvaardbaar waren.

Het zijn de gebeurtenissen rond de visitatiecommissie van de Unesco die aanleiding gegeven hebben tot het terugtrekken van het positief advies.

*Verzoekende partij vond het dan ook logisch dat met deze experts verder gewerkt werd. De Unesco is duidelijk bekommerd omtrent de visuele impact op het **historische centrum**. Maar, in tegenstelling tot wat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en verwerende partij beweren, is nergens de eis vermeld dat de windturbines niet zichtbaar mogen zijn van om het even welk punt in de binnenstad.*

Het is dan ook in die context dat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar geoordeeld heeft dat een voorlegging aan de Unesco van de impactstudie met turbines op 120 m het gevaar van een positief advies in zich droeg. Het CBS had dan logischerwijs, gezien de voorgeschiedenis ook positief moeten adviseren. De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft bewust de gemaakte afspraken niet nageleefd en een negatief advies opgemaakt.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Eerste onderdeel.

Er kan niet ingezien worden hoe de beweringen van de verzoekende partij dat de verwerende partij te lang zou hebben gewacht op het advies van de tussenkomende partij en hoe de beweerde vooringenomenheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, geen auteur van de bestreden beslissing, zou kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, die, zoals blijkt uit de bespreking van het tweede middel, steunt op een ongunstige beoordeling van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening.

Tevens moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij geen schending aantoonde van het gelijkheidsbeginsel.

Het gelijkheidsbeginsel is geschonden indien in rechte en in feite voldoende vergelijkbare gevallen ongelijk zijn behandeld, zonder dat er voor die ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met voldoende concrete en precieze gegevens aantonen.

De verzoekende partij haalt enkel aan dat “niet alle aanvragen op dergelijke manier worden behandeld” en dat “belangrijke vastgoedprojecten met meer respect worden behandeld”, waarmee geen schending van het gelijkheidsbeginsel wordt aangetoond.

Tenslotte kan de verzoekende partij niet gevolgd worden waar zij lijkt aan te nemen dat zij een recht kan putten uit een niet bindend advies van de tussenkomende partij van 26 maart 2010. In

tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt houdt een niet bindend advies geen “toezegging” in tot het verkrijgen van een gunstige vergunningsbeslissing.

2.

Tweede onderdeel.

Daar waar de verzoekende partij kritiek uit op het feit dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, die zich niet zou hebben gehouden aan de “gemaakte afspraken” om de visualisatiestudie te bezorgen aan de UNESCO, laat ze na uiteen te zetten hoe dit voorgehouden euvel de bestreden beslissing vitiesert. Andermaal moet er overigens worden op gewezen dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet de auteur is van de bestreden beslissing, zodat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel, die niet gericht zijn tegen de bestreden beslissing doch enkel de houding van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar viseren, niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

3.

Derde onderdeel.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de visualisatiestudie gesteld wat volgt:

“ ...

In een brief van 8 juni 2010 stel ik (als gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar) voor om, inspelend op de infovraag van de gewestelijk erfgoedambtenaar van ONROEREND ERFGOED afdeling West-Vlaanderen naar bijkomende gegevens over de zichtbaarheid van de turbines vanuit de binnenstad, de gevraagde info in samenwerking tussen bouwheer en de stadsdiensten op te maken. Hierbij dient er ook een alternatief qua tiphoogte onderzocht te worden.

Op 4 augustus 2010 is door [REDACTED] een visualisatiestudie met windturbines met 120 m tiphoogte doorgemailed.

Gebruikte methodiek:

ter hoogte van de dichtst bij de Stad gelegen windturbine (bij NV [REDACTED]) is een oranjekeurige ballon met diameter 1.20 m opgelaten en vast gehouden op een hoogte van ongeveer 120 m. Zo is het markeringspunt van de tiphoogte genomen.

Als leidraad voor de fotosimulaties zijn de posities en straten van de studie voor het UNESCO-advies genomen. Uiteindelijk is er een simulatie gemaakt vanuit [REDACTED], vanuit de [REDACTED], van op de voet van [REDACTED] en van op de voetgangersbrug [REDACTED].

De simulaties zijn naar waargetrouwheid gemaakt (net zoals de initiële visualisaties voor turbines met tiphoogte 150 m), bij klaar en helder weer en vanuit relevante opnamepunten.

De simulaties bevestigen dat de impact op de binnenstad vrij belangrijk is en zeker niet mag onderschat worden. De inplanting van de turbines is te tastbaar en komt dreigend over.

Op 10/09/2010 (ontvangen op 17/09/2010) heeft de stad een bijkomend advies (in functie van de impact op UNESCO-werelderfgoed Brugge) verleend op basis van een voorgesteld alternatief waarbij de tiphoogte van de windturbines zou gebracht worden op 120m in plaats van 150m.

Daarin stellen zij dat met deze tiphoogte er nog steeds een te nadrukkelijke aanwezigheid is van deze turbines ten opzichte van de binnenstad en dat het project evenmin aansluit met de bestaande configuratie.

...”

Uit deze passus van de bestreden beslissing blijkt dat bijkomende visualisatiestudie kadert in de beoordeling van het gevraagde naar impact op de UNESCO-werelderfgoedstad.

Uit de bespreking van het tweede middel blijkt dat de grief gericht tegen de impact van het gevraagde op de binnenstad van Brugge moet beschouwd worden als gericht tegen een bijkomend motief en derhalve niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij haar verzocht om de aanvraag in te trekken met als doel haar te doen verzaken aan haar toegang tot de rechter.

De verzoekende partij zet echter niet uiteen hoe deze grief kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, die precies een beslissing betreft over de aanvraag van de verzoekende partij en die de verzoekende partij precies heeft bestreden voor de Raad. De Raad is overigens slechts bevoegd om zich uit te spreken over de wettigheid van de bestreden beslissing en derhalve niet bevoegd om uitspraak te doen over een beweerde machtsafwending die tot doel zou hebben gehad om te beletten dat een vergunningsbeslissing zou moeten worden genomen.

Het derde onderdeel is ongegrond.

4.

Vierde onderdeel.

In een vierde onderdeel beweert de verzoekende partij “dat dit dossier” is misbruikt om de visitatiecommissie van de UNESCO ter wille te zijn.

Een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel volgens de verzoekende partij wordt geschonden.

De verzoekende partij zet onder dit middelonderdeel niet uiteen welke rechtsregel of beginsel zou zijn geschonden en hoe deze schending de wettigheid van de bestreden beslissing zou aantasten.

Het vierde middelonderdeel is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
3. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ